

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

v upravnishvu prejeman:
celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5:50
na mesec 1:90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knaflcova ulica št. 5 (v prilicih levo), telefon št. 34.

Izšla vsak dan svojo izvornost in pravičnost.

Inserati veljajo: petstopenjska peti vrsta za enkrat po 14 vin, za dvakrat po 12 vin, za trikrat ali večkrat po 10 vin. Parte in zahvala vrsta 16 vin. Poslano vrsta 20 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.
Upravištvu naj se pošilja naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Poznamo št. 10 vinarjev.
Na pismena naročila brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira.
„Narodna tiskarna“ telefon št. 83.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:
celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6:50
na mesec 2:30

za Nemčijo:
celo leto K 28—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 30—

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znakica.
Upravištvu: Knaflcova ulica št. 5 (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 83.

Deželni zbor kranjski.

(Seja dne 22. februarja ob polu 4. popoldne.)

Dež. glavar je otvoril ob 4. sejo ter dal v razpravo poročilo deželne odbora glede spremembe zakonskega načrta o uravnavi Kamniške Bistrice.

Na predlog posl. Lavrenčiča je zbornica vzela poročilo takoj v razpravo, ne da bi se izročilo odseku.

Referiral je dr. Lampe.

Posl. Lavrenčič je stavil glede mesta v Ihanu interpelacijo.

Zbornica je soglasno sprejela te spremembe:

K stroškom zgradbe tega podjetja in vzdrževanja del med stavbno dobo, proračunjenim na 1.963.000 K, prispevajo:

1. Državni melioracijski sklad po § 7. lit. a zakona z dne 4. januarja 1909, drž. zak. št. 4, s petdesetimi odstotki do najvišjega zneska 981.500 kron s pridržkom ustavne odobritve;

2. deželni melioracijski sklad po zakonu z dne 14. marca 1911, dež. zak. št. 15, s tridesetimi odstotki v znesku 588.900 K;

3. državna vodnogradna uprava in državna cestna uprava skupaj z dvanajstimi odstotki do najvišjega zneska 235.560 K s pridržkom ustavne odobritve;

4. državi udeleženci z osmimi odstotki v znesku 157.040 K, od katerega odpade na:

a) udeležene občine 15.952 K,

b) okrajnocestni odbor kamniški 11.780 K,

c) okrajnocestni odbor brdski 6450 K,

d) udeležene posestnike vodnih naprav 15.704 K,

e) neposredno udeležene zemljiške posestnike 107.154 K, z omejitvijo glede skupin pod d) in e), da na poslednja, ki stoje v konkurenčnem ozemlju, odpadajoči prispevki ne smejo presegati dveh odstotkov njih cenjene vrednosti.

Pod a) navedeni prispevek 15.952 K zlože sledeče občine in sicer: Šmarca 500 K, Volčji Potok 400 kron, Radomlje 700 K, Homce 650 kron, Jarše 900 K, Domžale 9600 K, Podrečje 1350 K, Brezovica 102 K, Ihan 500 K, Dol 1150 K, Dolsko 100 kron.

Za III. železniško zvezo s Trstom.

Posl. Jaklič je poročal v imenu upravnega odseka o nujnem predlo-

gu poslance barona Apfaltrerna in tov. glede tretje železniške zveze s Trstom in predlagal:

Visoki deželni zbor skleni:

C. kr. železniško ministrstvo se pozivlje, da v najkrajšem času vse potrebne ukrepe za zgradbo železniške zveze Polzela - Kamniška železnica, Kranj - Škofja Loka - Ziri in dalje proti Trstu.

Posl. baron Apfaltrern je podal zgodovino železniških zgradb na Kranjskem. Polnovredna železniška proga je edino južna železnica. Od časa, ko se je ta železnica zgradila, je poteklo že 56 let. Druga železniška zveza Dunaja s Trstom za Kranjsko v celoti ne prihaja toliko v poštev. Za to je s kranjskega stališča potrebno delovati na to, da se ustvari tretja zveza s Trstom, ki naj odcepi pri Polzeli od velenjsko - celjske proge preko Kamnika, Kranja, Zirov ter se pridruži državnoželezniški progi na Opčini.

Govornik je dokazoval potrebo te železniške zveze. Omenjal je strahovito padanje prebivalstva na Kranjskem: ljudstvo, najboljše moči beže iz dežele in krepka kranjska pasma se izrablja v rudnikih ameriških in vestfalskih. Poudarjal je, da je naraščajoče izseljevanje kranjskega ljudstva mogoče deloma zajeziti s tem, da se zboljšajo komunikacijska sredstva. Zato je tudi stavil ta svoj predlog.

Železniška zveza s Polzele preko Kamnika, Kranja in Zirov v Trst je najkrajša in bi bila vsled tega tudi najcenejša. Ta proga bi bila brez dvoma tudi v strateškem oziru velike važnosti. Govornik ni optimist, da bi mislil, da se bo nasvetovana železniška proga takoj izvedla, prepričan pa je, da se bo stvar vsaj pospešila, ako bo deželni zbor železniškemu ministrstvu priporočal intenzivni študij projektovane železnice. (Govorniku ploska in pritrjuje cela zbornica.)

Posl. Demšar se zavzema za progo Škofja Loka - Železniki in predlaga tozadevno resolucijo.

Posl. Pire izvaja sledeče:

Visoka zbornica! Gospod baron Apfaltrern je zadevo, ki je v razpravi, tako temeljito in vsestranski pojasnil, da je težko še kaj bistvenega navesti v prilog njegovemu predlogu glede železnice Polzela - Kamnik, odnosno tretje železniške zveze s Trstom. Dovoljeno naj mi bude, da se na kratko dotaknem tega vprašanja, v kolikor pridejo v poštev lokalni oziri.

Od Kamnika proti Kranju se razprostira lepa ravan, znana po svoji naravni krasoti in kot najbogatejša pokrajina naše kronovine. Posuta je s trdnimi kmetijami, ki imajo zaraščene grče ob vznožju kamniških planin. Globoka ter rodovita zemlja donša mnogo več, kot prebivalstva potrebuje. Tod prebiva nepokvarjeno, žilavo in inteligentno ljudstvo, ki se odlikuje po svoji marljivosti in privrženosti.

Ne bom govoril o Kranju in njegovi bližnji okolici. V dokaz, kako so se tu dvignile gospodarske razme-

Kadar se gre pri nas za zgradbo kake nove železnice, takrat se pred vsem vpoštevajo vojaški interesi in v drugi vrsti splošno — prometni interesi. Gleda se vedno in povsod na to, da se zvežejo velika prometna središča. Odločilni faktorji se pa ob takih prilikah navadno ozirajo premalo na krajevne razmere onega ozemlja, po katerem naj steče železnica. In ravno to bagateliziranje lokalnih interesov je večkrat vzrok, da novozgrajene železnice ne uspevajo tako, kakor je bilo pričakovati.

Najboljši dokaz, kako lokalni promet pospešuje restabilizirano železnično progo, imamo v naši kronovini. V mislih imam gorenjsko železnico. Ko se je dogradila bohinjska proga, se je splošno mislilo, da bo več ali manj zamorila Rudolfovo železnico. Toda ta bojazen je bila neopravičena. Res je bohinjska železnica odvzela gorenjski večji del transitnega prometa, toda lokalni promet na tej progi raste od dne do dne, lokalni promet vzdržuje Rudolfovo železnico, še več, vsled ogromnega lokalnega prometa je proga Ljubljana - Trbiž menda še vedno ena tistih maloštevilnih državnih železnic, ki donša železnični upravi lepe dobičke. Življenska sila gorenjske železnice temelji na ugodnih krajevnih razmerah, zato pa navzile bohinjski železnici čimdalje lepše uspeva.

To dejstvo naj bi vpoštevati odločilni krogi takrat, ko se bo definitivno določala trasa za tretjo zvezo s Trstom. Z zgradbo proge Polzela - Kamnik bi se položil temelj za novo zvezo Trsta z ozidjem. Le vprašanje časa bi bilo podaljšanje te železnice od Kamnika preko Kranja in Škofje Loke do Zirov in od tod do kake postaje ob bohinjski železnici. In železnica bi tekla po ozemlju, ki je po svoji naravi legi kakor vstvarjeno, da se ob novi progi razvije živahen lokalni promet.

Posl. Zabret je utemeljeval tole resolucijo: Deželni zbor vstraja pri svojem sklepu s dne 29. januarja 1910 glede tretje železniške zveze s Trstom.

Posl. Piber je stavil resolucijo, v kateri se poziva dež. vlado, naj vpliva na železniško ministrstvo, naj uredi z ozirom na bodo in sedaj vladajočo draginjo gmotno stanje najnižih železniških, zlasti prožnih delavcev na bohinjski progi. Dež. gla-

re, naj navedem le suho dejstvo, da je kranjska štacija glede osebnega in tovarnega prometa, izvzemši seveda Trst, najmočnejša med vsemi, ki spadajo pod tržaško železniško ravnanstvo, saj obvlada vsak mesec prometa za nad 1/4 milijona kron!

S tržaško železnico se je Tržič z okolico pritegnil promet. Velikanskega pomena bi bila nova železnica za tržaško veliko industrijo, kajti zveze Tržiča s Trstom čez Kranj in Škofjo Loko bi bila za 61 km krajša, kakor je ona čez Jesenice.

Škofja Loka vidi v nameravani železnici edino svojo rešitev. Prijazno in lepo se razvijajoče mesto se je ob zgradbi gorenjske železnice potisnilo v stran. Od takrat se ne more več prav dvigniti, čeprav so zanj dani vsi pogoji za normalen razvoj. Škofja Loka ima bogato okoliš, v Škofjo Loko se stekati gospodarsko proujeni dolini, ki slavite zlasti po svoji umni živinoreji, a mesto ne more naprej, ker ne leži ob prometni progi.

Izvestno bi se z nameravano železnico ojačala Škofja Loka z okolico in vzdržavala izdaten lokalni promet na novi progi.

Nova železnica bi bila tedaj velike važnosti, ne samo v strateškem in splošno — prometnem oziru, kakor se je že poudarjalo, marveč tudi v lokalnem pogledu, kajti speljana bi bila zvečina po pokrajinah, ki so že gospodarsko probujene, ali ki imajo vsa svojstva, da se vsled nove proge, gospodarsko dvignejo.

Železnica bo v prid velikemu delu kranjske dežele in zato je dolžnost kranjskega deželnega zbora, da povzdigne svoj glas in krepko zastavi svojo besedo za nameravano progo.

Kot zastopnik mestne skupine Kranj - Škofja Loka v tej zbornici, kateri mesti ste vedno zainteresirani pri tem železničnem vprašanju, prav toplo priporočam predlog upravnega odseka v smislu resolucije tovariša Zabreta.

Posl. Zabret je utemeljeval tole resolucijo: Deželni zbor vstraja pri svojem sklepu s dne 29. januarja 1910 glede tretje železniške zveze s Trstom.

Posl. Piber je stavil resolucijo, v kateri se poziva dež. vlado, naj vpliva na železniško ministrstvo, naj uredi z ozirom na bodo in sedaj vladajočo draginjo gmotno stanje najnižih železniških, zlasti prožnih delavcev na bohinjski progi. Dež. gla-

varja namestnik baron Lichtenberg je resolucijo sicer sprejel, priporočil pa je, da ne spada k stvari.

Posl. Dular se je zavzemal za železniško zvezo Krško - Novo mesto, posl. Perhacev za železniško progo Ajdovščina - Vipava - Sv. Vid, posl. Bartol pa za podaljšanje kočevske železnice do deželne meje.

Zbornica je soglasno sprejela Apfaltrernov predlog z vsemi dotičnimi resolucijami.

Razni predlogi.

Posl. Hladnik je poročal v imenu upravnega odseka o prošnji občine Rovte za podaljšanje okrajne ceste Rovte - Ziri in predlagal: Deželnemu odboru se v smislu deželnozbornskega sklepa z dne 31. januarja 1910 naroča, da cesto ob potoku Sori obenem z nameravano krajšo progo med vasio Ziri in Logatcem čimpreje dogradi. (Se je sprejelo.)

O prošnji Josipa Šinka, hišnika v deželnem muzeju, za pomaknitev na višjo plačilno stopnjo je poročal posl. Lenarčič ter predlagal:

Prošnji hišnika v deželnem muzeju, Jos. Šinka, da se pomakne v višji plačilni razred, se ugodi.

Predlog je bil sprejet.

O letnem poročilu deželnega odbora za leto 1910. so poročali posl. baron Rechbach, Kobi, Zitnik, Dimnik in Ravnihar. Poročilo se je odobrilo s pozivom, naj je deželni odbor v bodoče še izpopolni.

Posl. dr. Pegan je stavil resolucijo, s katero se deželni odbor pooblašča, da sme pri potrebnih reformah na deželnih zavodih prekoračiti dovoljeni kredit ter, ako je potrebno, nastavlja nove uradnike preko službene pragmatike.

Ta resolucija je bila sprejeta samo z glasovi klerikalne večine.

Napredni poslanci in veleposestniki za to resolucijo niso glasovali, ker so pač spoznali, da se dr. Peganu gre pri navedeni resoluciji samo za to, da se lahko ustanove nova korita.

Posl. Jare je poročal v imenu ustavnega in občinskega odseka o odkazanem mu poročilu deželnega odbora o izpremembi pristavka II. k občinskemu redu za vojvodino Kranjsko. Zakonski načrt je sledeč:

Clen I.

Določbe pristavka II. k občinskemu redu z dne 17. februarja 1866 dež. zak. št. 2 o oskrbovanju soseskinega imetja se s tem izprememi in naj se v prihodnje glase tako:

»Ne, ne popolnoma,« je ponosno izjavil Montreal. »Kakor se tudi vaši velikaši smatrajo za visokorodne in mogočne, bi vendar — deklari — na gorah le še za ped svobodnih talne zamenjal svojega mesta na življenjski lestvici z njihovim. Za pogumnega človeka je na svetu le ena vrsta plebejcev — to so strahopetniki. Toda vas, pametni Rienzi, sem videl na kraju, kjer je bilo drugačno vrvenje, kakor v slavnostni dvorani kakega rimskega barona.«

Rienzi je Montreala ostro pogledal; ta je jasnega čela vzdržal pogled.

(Dolje prihajajo.)

LISTEK.

Rienzi, zadnji tribunov.

Zgodovinski roman.

Spisal Edward Lytton - Bulwer.

II. knjiga.

(Dolje.)

IV.

Častihlepni mešan in častihlepni vojak.

Orvietski škof je najdlje odlašal govoriti z Rienzijem, ki ga je v Lateranu čakal na kraju, nedostopnem občinstvu. Raimondo je bil dovolj razumen, da se ni dal zapeljati v vero, da bo dogodek v cerkvi premenil misljenje plemstva, poravnal njegove razpore, ali jih vzpodboden za dejanski boj proti opustoševalcem kampanje. Ko pa je Rienziju vse povedal, kar se je po odstopu tega junaka z govorniškega odra zgodilo, je dejal:

»Spoznali bode, da se bodo iz tega vendar porodile dobre posledice. Prvi boj z orožjem v roki — prvo klanje med plemiči — to bo veljalo za očitno prelomljenje storjene obljube — za ljudstvo in za papeža bo to zadosten vzrok, obupati nad poboljšanjem baronov in razlog, ki bo

opravičil ljudsko prizadevanje in papeževu pritrjenje temu prizadevanju.«

»Na tak boj nam ne bo treba dolgo čakati,« je odgovoril Rienzi.

»Verujem v to vaše prerokovanje,« je smehljaje rekel škof, »doslej gre vse dobro. Ali greste z nami proti domu?«

»Ne, bolje bo, da ostanem tukaj, dokler se množica popolnoma ne razide. Če bi me ljudje v svoji sedanjosti razburjenosti zagledali, bi silili na hitre in prenapetne korake. Sploh se je pri nevednem, a poštenem in navdušenem ljudstvu držati načela: ne slabi vtisov tvojih nastopov s tem, da se jih ljudstvo navadi. Možje, kakor jaz, ki niso posebno odlični, naj se med množico ne prikažijo drugače, kakor če imajo priliko, se odlikovati s svojimi zmožnostmi.«

»Da, to je res,« je dejal škof in je pri tem mislil, koliko imenitno obklebjenih služabnikov njega spremlja. »Zdravstvujte torej; kmalu se zopet vidiva.«

»Da, pri Filipih, gospod. Dajte mi svoj blagoslov, prečastiti oče.«

Nekaj časa po tem pogovoru je Rienzi zapustil posvečeno poslopje. Stojal na stopnicah, zdaj molčeče in zapuščen cerkve je ob uri južnega mraka vžival ves poseben čar razgleda. Od tod je videl krasne ooke mogočnega vodovoda, ki se jevalja-

vi končal pri ozarjenih gorah, videl po sivi kampanji razresnenaselnine in še dalje zadaj v temi izginjajoče strehe starega Tuskula in druge Albe, zrasle iz zapuščenih palač Pompejevih in Domicijanovih.

Rimljan je stal nekaj časa, zatopljen v misli, nepremično na stopnicah, gledal naravo in vdaval mehki zrak. Bil je lepi pomladanski čas, čas cvetlic, zelenega listja in sušljajočih vetrov. Rienzijeva navdušenost za preteklo čase, njegova ljubeznost za vse kar je lepo in znamenito, njegovo nagnjenje za nežnost in krasoto, in množina njegovih misli in primer — vse to je izdajalo, da imata njegov razum in njegova fantazijska moči, ki bi ga bile v mirnih časih dvignile do visoke veljave v literaturi. V tem trenutku se je nekaj teža zavedel.

»Srečnejši bi bil,« si je mislil »če bi ne bil nikdar iz svojega lastnega srca pogledal na svet. V sebi sem imel vse, kar bi me bilo lahko sprijaznilo s sedanjostjo, ker sem imel to, kar mi je dalo moč, da sem mogel na sedanost pozabiti. Imel sem moč stvarjanja; imel sem hake in sanje preteklosti — imel nebičar, izlivati lepe preobilenosti srca v pesmi — vse to je bilo moje. Petrarca se je modro odločil. Govoriti svetu, a sam ostati zunaj sveta, prepričevati, razburjati, ukazovati — kar

je cilj in ponos častihlepnosti — a ogibati se hrupa in naporu ljudi — to si je Petrarca izbral. Njegova je mirna celica, ki jo napolnjuje s slikami lepote, njegova je samotna, iz katere lahko prežene težave našega časa, v katero sem jaz zagazil, dočim se morem ozanjanjati v velika srca in v slavna razdobja preteklosti. A s kakimi skrbmi sem jaz obremenjen in na kaka dela sem priklenjen, kaka orodja moram porabljati in v kakih maskah moram nastopiti. Svoj ponos sem moral ponižati, da rabim vsakovrstne zvijače in pasti. Moji sovražniki so podli, moji prijatelji so nezanesljivi. In v tem boju z zaslepljenimi in podlimi ljudmi se mi je duša pohabila. Potrpežljivo se plazijo sredstva skozi temne votline in ostudno nesnago, da dosežejo luč, da dosežejo namen.«

V teh razmišljanjih je bila resnica, katere žalosti Rienzi dotlej še ni izkusil. Naj bo smoter, ki ga skušamo doseči, še tako vzvišen, vsekakor neveljati, ki ga storimo v dosego tega namena omadežuje naše prizadevanje in slaba sredstva ponižajo in onečastijo namen. To je nesrečna moč, ki se plemenitejši, kakor njih čas da se morajo posluževati sredstev, ki nje same onečastijo: na pol poboljša tek mož svoj čas, na pol pokvari čas njegov.

Ko se je Rienzi počasi in zami-

1. Vsaka podobčina ali soseska v občini je, kar se tiče njenega posebnega imetka in posestva (§§ 13., 14. in 86. občinskega reda), samostojna skupina.

2. Taki skupini lastno premoženje oskrbuje iz treh članov in dveh namestnikov, ki ga volijo za dobo treh let obdobja, katerim je v dotični podobčini ali soseski najmanj eno leto predpisan občinski doklad podvržen direktni davek.

Ako se dohodki premoženja po dosedanjih starih navadi ne vporablja za korist vsem občanom, ampak izključno le na korist določenemu številu tistih, tedaj volijo gospodarski odbor samo upravičenci (§ 64. o. r.).

Če je kdo član ali namestnik v občinskem odboru, zato ni izključen od izvolitve za člana ali namestnika v gospodarski odbor.

Tisti, ki so si v prvem ali drugem kolenu v sorodu ali svaštvo, ne morejo biti obenem člani ali namestniki gospodarskega odbora.

V ostalem veljajo glede pravice voliti in voljen biti zmiselno določbe §§ 1. do 11. občinskega volilnega reda.

3. Zupan ima sestaviti volilni imenik za volitev članov in namestnikov gospodarskega odbora.

Vsi volilci tvorijo eno volilno skupino.

Izkaznice in glasovnice za volitev gospodarskega odbora so rumene barve.

Reklamacijska komisija obstoji iz zupana kot predsednika in iz štirih od občinskega odbora izvoljenih volilcev, ki imajo pravico biti voljeni. V ostalem naj se izvrše priprave za volitev po zmislu §§ 17.—19. občinskega volilnega reda.

Volitev vodi volilna komisija, obstoječa iz zupana ali njegovega namestnika kot predsednika in iz štirih od njega za zaupnike določenih volilcev, ki imajo pravico biti voljeni.

Sicer naj se za volitev porablja zmiselno določbe I. poglavja, tretji oddelek, občinskega volilnega reda.

Člani gospodarskega odbora volijo iz svoje srede pod vodstvom po letih najstarejšega člana z nadpolovično večino glasov načelnika. Pri enakem številu glasov odločuje žreb. Glede pritožb proti volitvi načelnika velja § 43. a) o. v. r.

Ako gospodarski odbor za oskrbovanje podobčinskega premoženja tekom volilne dobe tudi v slučaju, da se vanj pokliče namestnik, ne šteje za sklepčnost potrebne števila treh članov, ima zupan nemudoma odrediti nadomestno volitev za še ostali čas volilne dobe.

4. Može, ki so izvoljeni za oskrbovanje podobčinskega premoženja, morajo županu v roke obljubiti, da bodo v tej službi vestno izpolnjevali svoje dolžnosti.

5. Ta gospodarski odbor se glede imetka in posestva podobčin, oziroma sosesk o njih poslih gospodarstva, katere § 31. obč. reda glede celotne občine odkazuje občinskemu odboru v posvetovanje in sklepanje, tudi posvetuje in sklepa v skupni seji, in veljajo za te seje določbe §§ 45.—48. o. r. s tem razlokom, da morajo o sklepih sestavljene zapisnike kakor tudi v § 53. o. r. navedene listine v zadevah podobčinskega premoženja podpisati vsi trije člani.

6. Da more gospodarski odbor veljavno sklepati, morajo biti navzoči vsi trije člani, in za veljavnost sklepa je potrebna nadpolovična ve-

čina glasov navzočih. Na mesto zadržanega ali manjkajočega člana naj se pokliče namestnik.

V posvet in sklepanje o letnem računu naj se pokliče namestnik tistega, ki daje račun, eden izmed namestnikov, da glasuje.

O dokladah za pokritje v proračunu izkazanih primanjkljajev soseske ali podobčine, kakor tudi o najetju posojil, ima pravico sklepati edinoobčinski odbor, če se zato nanj obrne gospodarski odbor.

Pritožbe proti sklepom gospodarskih odborov se morajo v neprestopni dobi štirinajstih dni od tistega dne dalje, ko je bil sklep razglašen ali vročen, izročiti načelniku, kateri jih predloži potom občinskega urada deželnemu odboru.

7. Od gospodarskega odbora storjeni sklepi naj se, ako je za njih veljavnost potreba višjega odobrenja (§§ 90.—93. o. r.), pošljejo županu, da jim tisto izposluje, in se mu morajo tudi sicer naznaniti vselej, kadar to zahteva.

8. Od gospodarskega odbora za oskrbovanje podobčinskega premoženja storjene in, če je treba, po višjem oblastvu odobrene sklepe izvršuje načelnik in, kadar je on zadržan, po letih starejši izmed obeh članov, in ukazuje tudi, kar se tiče navadnih opravil gospodarstva; zato se imajo glede njegovega poslovanja vporabljeni po zmislu določbe občinskega reda sploh in zlasti one §§ 50., 51., 53.—55. in 60.—71.

9. Podobčine ali posamezne soseske lahko pridržijo za oskrbovanje svojega imetka osebe, katere so jim dozdaj po stari trdni navadi opravljale to službo, čeprav ti oskrbniki niso taki, kakor jih zahteva druga in tretja številka teh navedb. Ti oskrbniki pa morajo biti vsaj trije in naj tudi sicer imajo take lastnosti, da lahko izpolnjujejo vse druge gospodarske dolžnosti, kolikor jih je naštetih v tem pristavku.

Člen II.

Predstojajoče določbe ne veljajo za oskrbovanje onega premoženja, katero v zemljiški knjigi ni vpisano kot lastnina podobčine ali soseske kot take, ampak kot skupna lastnina upravičencev ali večjega števila določenih oseb. (Skupna lastnina, solastnina. §§ 825.—850. obč. drž. zak.)

Končno je poročevalec predlagal: Visoki deželni zbor skleni:

1. Od deželnega odbora predloženemu načrtu zakona se pritrdi s sledečimi izpremembami:

Členu I. naj se doda kot št. 10 sledeči odstavek:

10. Ako bi člani gospodarskega odbora zaupmarjali svoje dolžnosti ali bili uporni nasproti višjim ukazom, se sliho uporabiti določila § 92. o. reda.

Kadar so tehtni razlogi, sme deželni odbor dogovorno z deželno vlado razpustiti gospodarski odbor. Najkasneje v štirih tednih po razpustu se mora razpisati nova volitev.

Zaradi začasnega oskrbovanja opravil do ustanovitve novega gospodarskega odbora odredi deželni odbor potrebno.

Člen II. se naj glasi:

Predstojajoče določbe ne veljajo za oskrbovanje onega skupnega premoženja, ki velja zanj § 825.—850. obč. drž. zak. o skupni lastnini in solastnini.

2. Deželnemu odboru se naroča, naj izposluje temu zakonskemu načrtu Najvišjo sankcijo.

Slednjič predlaga odsek sledečo resolucijo:

Visoki deželni zbor skleni:

Č. kr. vlada in deželni odbor se posvilita, naj akribita za to, da se jim prej preišče pravno razmerje v zemljiški knjigi vpisanega imetja sosesk in skupne lasti vaščanov, oz. občanov, da se odpravijo vse nejasnosti in povrnosti, ki so se zgodile in se vpiše uredi dejanskim razmeram primerno.

Posl. Višnikar govori kontra in se peča s izpremembo člena II. Glede zemljiških knjig pravi govornik, da so na Kranjskem dobre. Ugovarja resoluciji posl. Jarca glede zemljiških knjig, ker se s to resolucijo ne bi doseglo. Predlaga, da se obdrži besedilo § 2., kakor ga predlaga dež. odbor.

Posl. dr. Triller: Zame je zakonski predlog v obliki, kakor je predložen zbornici, absolutno nesprejemljiv. Ne morem se namreč prijaznosti s 10. odstavkom člena I. in s členom II. v obliki, kakor ga predlaga poročevalec Jarca. V tem slučaju bi se namreč gospodarski odbori izročili na milost in nemilost deželnemu odboru. Nastala bi neka vrsta novih gerentstev, s katerimi pa imamo na Kranjskem žal v zadnjem času zelo slabe izkušnje.

Člen II. predloženega zakonskega načrta pa posega naravnost v privatno lastnino, zato dvomim, da bi mogel deželni odbor takemu zakonu Najvišje odobrenje preskrbeti.

Sicer pa je tendenca tega novega zakona prav prozorna. Deželnozborniki večini se gre za kamniško mestno korporacijo, katero bi rada s tem zakonom spravila v klerikalne roke.

Ne bom stavil nobenih sprememb predloženega, ker vem, da bi bili v danih razmerah v zbornici popolnoma brezuspešni, vendar pa sem smatral za potrebno, da sem izrazil svoje pomisleke ter opozoril na hibe predlaganega zakona.

Govorili so nato še poslanci dr. Krek, Višnikar in poročevalec. Zakonski načrt je bil nato sprejet, odklonjen pa izpreminjalni predlog posl. Višnikarja.

Posl. Žitnik je poročal o zakonskih načrtih glede uvedbe mitnine od avtomobilov in motorskih koles na reški deželni cesti in na deželnih cestah na Rakeku, Bloški Polici in v Fodklancu.

Posl. Drobnič pozivlja, naj deželni odbor sploh prepove vožnjo z avtomobili, ker so avtomobili baje krivi, da se ljudstvo izseljuje v Ameriko. (Dr. Tavčar: Kaj pa deželni avtomobil?) Med izredno »duhovitim« izjavami gospoda Drobnič sta se prav ironično mizala poleg njega sedeča tovariša Matjašič in Košak, kar pa dr. Ivanu Zajcu, ki je zvesto poslušal Drobničev govor, ni bilo nič po volji ...

»Kršenje deželne avtonomije«.

Na dnevnem redu je bil na to nujni predlog dr. Pegana v varstvo »deželne avtonomije«. V imenu ustavnega odseka je poročal sam dr. Pegan. Rekel je, da sta bila uradnika Kristan in Možina zaslišana kot osumljenca, oziroma obdolženca. To je razvidno iz revizijskega dopisa okrož. sodišča v Novem mestu na deželno sodišče.

Glasovnice županstva v Prečni je izdal samo en uradnik, a vendar sta bila v preiskavi dva. Kriv pa ni niti eden, niti drugi, če je kdo kriv, je to edino on, ki je s svojim podpisom ukazal enemu izmed obeh dveh uradnikov, da izroči glasovnice. Zato pa je pripravljen prevzeti vso odgovornost. To pa poudarja zategadelj,

iz naju norčevali po gostilnah. In zdaj, ko je sodil, da je odpodil ženi na Justininega, si je hotel lastiti tvojo hčer, Borec, ter mu je bila istočasno všeč tvoja žena. Ali vidiš zdaj, kakšnega nepridiprava si imel pod streho?

»Da znate tako brez podlage sumničati, nisem pričakoval od danes o vas, gospod Mrkač,« rekel je Sedmič.

»Le prihranite si take besede, gospodine,« odvrnil je Mrkač strupeno, »č sreči naši in morda tudi vaši je odvzelo vašim nameram takaj in je gotovo najpametnejše za vas, da odlašate od tod. Mi smo dostojni ljudje in ne maramo nobenih pustolovskih falotarij.«

»Resnica je to!« pristavila je Borčevka, »kar studi se mi ta človek, predobri smo bili z njim, zato se je prevzel in se povselp do takih nedostojnosti.«

»Menda veste, kaj vam je storiti,« rekel je Borec, obrnjen proti Sedmiču. »Če ste mi hoteli skaltiti moje zakonsko srečo ter raniti moje očetovo srce, upam, da smo to preprečili pravčasno. Pozdravite očeta!«

Obrnil se je od njega proč. Kakor mu je jeza na Sedmiča silila v ospredje njegovih čustev, vendar ni docela zamrla ljubezen do mladeniča, ki ga je vsikdar cenil in spoštoval. Zato se mu je kljub takim

ker se je v javnosti govorilo, da se hoče umakniti.

Začetkoma Peganovega govora je ekselencia baron Schwarz zapustil zbornico. Morda demonstrativno? Ali se je bal zavzeti edino umestno stališče nasproti Peganovemu predlogu? Kdo ve? Baron Schwarz se je vrnil v zbornico šele, ko je dr. Pegan že končal svoja izvajanja ter stavljal predlog, naj zbornica stori sklep, s katerim izraža svoje osupnenje, da je preiskovalni sodnik dal zaščitni kot obdolženca dva deželna uradnika samo zaradi tega, ker sta na ukaz izročila stranki glasovnice, ter pooblašča deželnega glavarja, da proti takemu postopanju oblasti najodločneje protestuje.

Posl. prof Barbo je rekel, da je predlog, ki ga je stavljal ustavni in občinski odsek mnogo milejši nego ga je stavljal dr. Pegan. Čudno se mu zdi, da dr. Peganovih napadov na drž. pravdnštvo in druge oblasti niso v to poklekani faktorji odločno zavrnili. Po govornikovem mnenju je treba vso zadevo popolnoma izločiti od posameznih slučajev. V kolikor gre za kršenje deželne avtonomije, se mora vsakdo strinjati s predlogom. Končno izjavi, da bodo nemški poslanci glasovali za predlog.

Posl. Višnikar hoče dokazati na podlagi dejstev, da preiskovalni sodnik v Novem mestu ni ničesar zakrivil; toda deželni glavar dr. Šusteršič mu ne pusti govoriti, ker baje to po njegovem mnenju ne spada k stvari, ter mu zuga, da mu odvzame besedo. Ker na ta način posl. Višnikar nikakor ne more utemeljiti svojega mnenja, se odpove besedi. Posl. Jarca se vedno vtiika v besede govornikov in predhaja posl. Višnikarju »tribniško omiko«, na kar mu posl. Višnikar odvrne, da se od kakega Jarca pač ne bo učil olike. Seveda se vsled tega dež. glavar zopet razburi in pokliče posl. Višnikarja k redu.

Nato se oglasi posl. dr. Krek, ki z visokodonečim glasom označi uradnika, ki je na ta način »kršile« dež. avtonomijo, za — revolucijonarja.

Dež. predsednik bar. Schwarz zavrača napade klerikalcev na uradnike in pravi, da naj vendar vse stvari ne jemljejo za tako tragično, ker se vendar ni zgodila nikaka taka nesreča.

Posl. dr. Krek pokaže dež. predsedniku hrbet ter se postavi k škofu, s katerim se ironično posmehuje izvajanjem dež. predsednika.

Poročevalec dr. Pegan izjavlja, da ne preklehi nobenega napada. Predlog je bil na to sprejet z glasovi klerikalcev in Nemcev.

Podržavljenje ljubljanske policije.

V imenu ustavnega in občinskega odseka je poročal o odkazani vladni predlogi glede načrta zakona, s katerim se določena opravila krajne policije v deželnem stolnem mestu Ljubljana in v selskih občinah Moste, Zgornja Siska, Spodnja Siska in Vič odkazujejo posebnim cesarskim organom je poročal posl. Jarca.

Podržavljenje ljubljanske policije je utemeljeval v kratkem govoru, v katerem je naglašal, da je to podržavljenje v državnem interesu, da je prepričanje splošno, da je policijski aparat v Ljubljani nezadosten ter da ljubljanske razmere naravnost kriče po državni policiji. Končno je stavljal ta-le predlog:

Predloženemu zakonskemu načrtu se pritrdi s tole izpremembo: § 2. se naj glasi:

Ako se do 31. marca t. l. mod vlado in občinskim svetom ljubljan-

skim ne sklene v § 45. obč. reda, deželno stolno mesto Ljubljano ome-njeni dogovor, tedaj določi prispevek ljubljanske občine k stroškom, ki nastanejo državnii upravi, izvršujoči v § 1. navedena opravila krajne policije, c. kr. deželna vlada dogovorno z deželnim odborom naredbenim pot.

Kot prvi se je oglašil k besedi deželni predsednik baron Schwarz, da označi stališče vlade napram predlogi sami in nasproti ugovornim mestne občine ljubljanske zoper visokost prispevka, ki bi ga naj Ljubljana plačevala za policijo.

Poslanci so govornika obkolili ter z napeto pozornostjo sledili njegovim izjavam, ki pa so bila žal razumljiva le poslancem, ne pa tudi časnikarjem na galeriji. Baron Schwarz je govoril tako tiho, da smo mogli vjeti samo posamezne besede in stavke.

Kolikor smo slišali, je baron Schwarz zatrjeval, da je napravila vladna predloga o podržavljenju ljubljanske policije na prebivalstvu »najboljši vtisk«, češ da je stanovništvo naravnost hrepelo po državni policiji. Zato se mu zdi odpor občinskega sveta proti visokosti prispevka, ki ga naj mesto plačuje za državno policijo, naravnost neumljiv. S podržavljenjem prevzame vlada veliko breme nase, saj jo bo policija stala na leto najmanj 226.000 K. Morala bo torej iz svojega žepa plačevati okroglih 86.000 K. Pri tem pa se mora še vprašati, koliko plačuje Ljubljana sedaj za svojo policijo.

V računskem zaključku mestne občine je izkazano, da znaša izdatke za policijo 141.000 kron. Če se torej sedaj od nje zahteva prispevek samo 130.000 K za državno policijo, je jasno, da ima Ljubljana že pri tem računu dobička okroglih 11.000 K. (Posl. Turk: Kje pa so stroški za tržno nadzorstvo? Dež. glavar zvonil in kliče: Samo ekselencia bar. Schwarz ima besedo.)

Toda v računskem zaključku niso izkazani vsi stroški za mestno policijo. Čisto gotovo je namreč in da se tudi dokazati, da znašajo stroški za mestno policijo 160 do 200 tisoč kron, da znaša dobiček mestne občine, ako plača državi na leto 130.000 K za policijo, najmanj 30, ako ne celo 70.000 kron dobička.

Govornik je pričakoval, da bo mestno zastopstvo kot prispevek za državno policijo navedlo tako številko, ki bo za vlado sprejemljiva. Toda v tem oziru se je motil, zakaj mestna občina je ponudila tako nizko vsoto, da se o stvari pač ne da razpravljati. Vrhutega pa magistrat niti ni navedel vzrokov, zakaj ne more toliko plačati. Skliceval se je samo na druga mesta, ki baje plačujejo razmeroma manjše prispevke za policijo. Ni ugovarjati, da so po drugih mestih prispevki za policijo manjši. Upoštevati pa je treba, da ima državna uprava v drugih mestih več interesa na državni policiji. (Dr. Triller: No, torej! Potem jo pa v Ljubljani sami plačajte, ali pa jo pustite, ako nimate interesa na nji!) A tudi to je treba imeti pred očmi, da se je podržavljenje v njih mestih izvršilo že preje in da nima sedaj državna uprava nobene prave podlage, da bi mogla izsiliti zvišanje prispevka za policijo.

Konec svojega govora je baron Schwarz znova naglašal, da je želja vsega prebivalstva (?), da se policija podržavi, ter pozival zbornico, naj sprejme vladno predlogo v nespremenjeni obliki.

»Ne morem, obiskati moram še prijatelja v Leskovju,« odvrnil je na goranje vprašanje.

»Hlapec vas popelje do železnice,« silil je Borec.

»Hvala za vašo naklonjenost, gospod Borec, namenil sem se peljati s pošto.«

Starec mu je podal roko v slovo in obema so stopile solze v oči. Ni manjkalo dosti, da si nista padla okrog vratu in da ni Borec zaklical: »Ne sodim te tako, kot te er nijo.«

Naglih korakov je odšel Sedmič z Golega.

Uro pozneje sta sedela v leskovškem župnišču Sedmič in Znoj. Davorin je prijatelju povedal, kaj se je dogodilo med njim in Borčevko.

»Ali ti nisem pravil,« dejal je Znoj, »prava svetopisemska Putifarka in ti si bil egiptovski Jožef, ki bi bil kmalu ob suknjici in srajco prišel. Samo da ji nisi pustil nič perja.«

»Ali veš, kako se je pisala Borčevka preje?« vprašal je Sedmič ne oziraje se na zadnje poredne kapl nove besede.

»Čakaj, menda za Kokalj,« reče Znoj.

»In poznaš njeno hčer?«

»Ima li kakšnega otroka?« začudi se kaplan.

»Tole beri!« veli Sedmič, vzame iz žepa pismo od Flerina in mu je da.

(Dalje prihodnjic.)

Prava in neprava ljubezen.

(Povest. — Spisal Blaž Pohlin.)

(Dalje.)

Kot bi bila okamenela, je obstala. Obledela je, oči so ji strmele vanj kot pri blaznici. A je par trenutkov, kajti takoj nato je divje zahropla in se vrgla na Sedmiča.

»Človek, kaj govoriš?« zavpila je, »ali veš, kaj si rekel?«

»Proč!«

Suval jo je od sebe, a zastonj.

Stiskala ga je na se in objemala kakor onidan po večerji. Obraz ji je bil grd kot roparjev.

»Moraš me ljubiti!«

»Ostudnica!«

»Kesal se boš!«

Za mejo so se čule besede Borčeve in Mrkačeve; takoj nato sta moža zavila na vrt.

Ko ju je zagledala, je Katinka z vso silo pahnila od sebe Sedmiča ter zakrivala.

»Proč zapeljivec, sramota za te!« Onadva sta obstala osupnjena, Borčevka je pa klicala:

»Pridita bližje, da vidita človeka, ki smo mu izkazovali toliko dobrot in ljubeznivosti, pa hoče našo gostoljubnost poplačevati z nesramnimi ponudbami!«

»Najgrša laž!« zakričal je Sed-

mič in vse je vrelo v njem nad toliko zlobnostjo.

Borec in Mrkač sta prišla med tem zraven in Borčevka je pripovedovala:

»Ko sem prišla pred par minutami sem, našla sem tega človeka v intimnem pogovoru z Justino. Dekle se je preplašeno umaknilo, on pa je svoje poglede vrgel na me in me hotel imeti. K sreči sta prišla vidva in me rešila njegove pohotnosti.«

Sedmiču je bilo v glavi, kot bi imel v njej tisoč razbeljenih kosov železa. Spomnil se je svarila kaplana Znoja drugi dan svojega bivanja v tem kraju, naj pazi, da Borčevka ne bo zanj Putifarka.

Obrnil se je do Boreca in rekel: »Gospod Borec, niti ene resnične besede niste slišali, ampak vse je sama laž od začetka do konca.«

»Še to, da zdaj še laže!« kriknila je Borčevka, »ko sta ga vendar takorekoč videla in slišala v njegovih nesramnostih.«

Tudi v Borecu je vrelo vse. Nikdar bi ne bil kaj takega pričakoval od svojega gosta, ki ga je vedno čislal kot dostojnega in poštenega človeka. A če žena pove kaj takega, ji bo vendar verjeti! Hotel je izpregovoriti, a tu se je oglašil Mrkač:

»Pravi guncvet je to! Tisto lup-parijo s psom je pravzaprav tudi on vprizoril. Bil je med tistimi, ki so se

Triller za interese mesta in za policijeke uslužbenec.

Kot prvi protigovornik je dobil poslanec dr. Triller: Rekel je drugim to-le:

Pravica državne uprave, da premeštno policijo v svojo oskrbo je brez dvoma. Veliko vprašanj pa je, če ljubljanko prebivalstvo kritično po državni policiji, kakor je imel poročevalec Jare. Takisto ni tudi ni znano, da bi bila želja ljubljanskega prebivalstva po podrejenju policije tako velika, kakor je v najživejših barvah slikal senelca baron Schwarz. Menim, da želja ne sega daleč preko palače Bleiweisovi cesti.

Ako torej misli ekselencia baron Schwarz, da Ljubljanka ne bodo mirno spali, dokler ne izvrši svoje nakane, naj v božjem imenu prizadeva policijo.

Toda pri podrejenju policije je treba ozirati na § 45. ljubljanske obč. reda, ki določa, da se mora, predno podrži policijo, razumeti z mestnim občinskim svetom, oziroma z mestno občino. Po teh določbah tega zakona bi torej bila moralna, predno bi ta zakonski akt predložila deželni zboru, ki bi sporazumljenja z občinskim svetom.

Ker pa tega ni storila, bi ji s takim pravom lahko očitali, da je bila, oziroma posegla v avtonomijo ljubljanskega mesta.

Kakor pa je deželni zbor poklical braniti svojo avtonomijo, tako bi bil dolžan vzeti v zaščito tudi avtonomijo ljubljanskega mesta. Zato bi deželni zbor pravzaprav moral to deželno predlogo alimne zavrniti, ker ni v skladu z zakonito določbo 45. ljub. obč. reda. Tega seveda v današnji razmerah ni pričakovati.

Gospod deželni predsednik je praviceval prispevek, ki ga naj plačajo ljubljani za vzdrževanje državne policije. V tem zagovoru pa ni bil gospod baron srečen.

Primerjajmo visokost prispevkov, ki jih plačujejo za policijo druga mesta. Dunaj plačuje za policijo milijon na leto, Praga, ki ima pol milijona prebivalcev, 100.000 kron, Brno 50.000, Trst, ki ima 230.000 prebivalcev, 50.000, Gorica pa, ki ni mnogo manjša od Ljubljane, pa celo samo 6000 K na leto.

Ako se ti postavki primerjajo, razvidi, da ta mesta samo 5 do največ 20% k celotnim stroškom prispevajo za policijo.

Ce uvažujemo sedaj prispevek, ki ga hoče vlada naprtili ljubljani, moramo pač priti do domnevanja, da vlada naloži ljubljani nekako posebno kontribucijo za dogodke iz preteklega časa. Če je takšno masševanje upravičeno, ne bom preiskoval.

Gosp. deželni predsednik je nam avajal številke, ki bi naj dokazale, da znači podržavljenje policije za ljubljano tudi ako plačuje 130.000 kron prispevka, velikanski dobiček.

Pri tem pa je pozabil povedati, da bo Ljubljana morala plačevati policijo za Spodnjo in Gornjo Šiško, za Moste in Vič, pozabil je povedati, da bo državna uprava samo radi teh občin morala nastavitvi vsaj 20 stražnikov več kakor bi jih sicer potrebovala samo za Ljubljano, pozabil je tudi povedati, da bo ljubljanska občina vsled podržavljenja policije morala znatno zvišati svoj pokojninski prispevek.

Ako se vse to vzame v poštev, lahko izračunamo, da vzdrževanje policije v Ljubljani ne bo presegalo 225.000 K na leto, torej prispevek 100.000 K, ki ga ponuja mestni občinski svet državi, odgovarja približno 1/3 vseh stroškov za vzdrževanje policije.

Ako se državna uprava zadovoljuje v drugih mestih še z veliko manjšimi procentualnimi prispevki, kakaj bi ne bila v Ljubljani zadovoljna s prispevkom, ki je sorazmerno najvišji med prispevki, ki jih plačujejo druga mesta za policijo??

Ce se torej vlada na vsak način upravlja, da mora imeti državno policijo v Ljubljani, potem naj to policijo plača sama in se zadovolji s prispevkom, ki ga hoče mestna občina plačati sorazmerno z drugimi mesti, ker je že uvedena državna policija.

Stavim torej predlog, naj se v letu I. črta letni prispevek 130.000 kron in vstavi 40.000 K, znesek 1000 kron, za katerega se naj letni prispevek zviša za vsakih nadaljnjih 1000 prebivalcev, pa se naj reducira na 500 kron.

Med mestnimi stražniki je 23 provizoričnih. Ako teh država ne bo prevela, bodo reveži vrženi na cesto. Menim, da ne more biti v interesu državne uprave, da bi uničila toliko prisistene. Ako pa na drugi strani država ne prevzame v svojo službo starih stražnikov, bo naprtla mestu novo obetno breme, s katerim se bo znatno povišal prispevek, ki ga za državo od mestne občine za policijo.

Z ozirom na to predlagam resolucijo, naj državna uprava prevzame v svojo službo v celoti vse straž-

nike in policijeke uradnike, ki jih mesto ne rabi.

Izjavljam, da sem proti resoluciji, ki jo stavi odsek. Ta resolucija ni namreč ničesar drugega, kakor »Verlegenheitsantrag«. Takšen predlog pa je neumestno, zakaj vladi je treba jasno in odkrito povedati, da tako ne sme obremenjevati ljubljane.

Izvajanja dr. Trillerja so napravila velik vtisk na vso zbornico ter izzvala živahen aplavz med naprednimi poslanci.

Poslanec dr. Lampe se je v svojem govoru na vse načine zviljal, da bi pred javnostjo ne pokazal pravega lica, da mu namreč za ljubljansko prebivalstvo prav nič ni. Očitno je narodno-naprednim poslancem demagogstvo, seveda ga za to deželni glavar ni poklical k redu, dočim je dopolnje zaradi istega izraza poklical k redu poslanca dr. Trillerja. Izjavil je, da bodo klerikaleci glasovali za resolucijo poslanca dr. Trillerja, vendar s izpremembo, da se naj mesto besede »celotno« vstavi »po možnosti«.

Poslanec dr. Eger je izjavil, da bodo nemški poslanci v principu glasovali za podržavljenje ljubljanske policije, vendar pa ne bodo glasovali za prispevek, ki ga zahteva vlada. Predlagal je resolucijo, v kateri se pozivlja deželni odbor, naj pri tozadevnih pogajanjih varuje ljubljanske finance.

Poročevalec poslanec Jare je poudarjal v svojem zaključnem govoru, da je podržavljenje ljubljanske policije nujno. Izjavil se je za to, da raztegne bodočo državna policija svoj delokrog tudi na ljubljansko okolico — ni pa hotel ničesar slišati o tem, da bi te okoliške občine tudi kaj prispevale za vzdrževanje policije.

Nato je govoril predsednik baron Schwarz in sicer tako tiho, da se ga sploh ni moglo razumeti.

Zakonski načrt je bil sprejet s klerikalnimi in nemškimi glasovi.

Poslanec dr. Pegan je poročal nato o predlogu dr. Lampeta glede tekstinjanja deželnih zakonov, sklenjenih v tem zasedanju. Predlog je bil sprejet s klerikalnimi in nemškimi glasovi.

Ko je še deželni predsenik baron Schwarz odgovarjal na neko interpelacijo poslanca Hladnika, je deželni glavar dr. Šusteršič na kratko reasumiral delovanje deželnega zbora na tem zasedanju ter naznanil poslanecem, da je deželni zbor odgođen. S tem je bila seja zaključena.

Organizacija naprednih volilcev.

Organizacija naprednih volilcev bi se morala dosledno po vsem Slovenskem izvesti, če se hoče doseči boljših uspehov pri volitvah v občinske zastope, v deželne zbore, v državni zbor in v druge javne korporacije. V vsaki občini bi se naj ustanovil nekaj »Klub naprednih občinskih volilcev«, v vsakem volilnem okraju za deželni zbor nekaj »Klub naprednih deželnozborskih volilcev«, v vsakem volilnem okraju za državni zbor nekaj »Klub naprednih državnoborskih volilcev« in ravno tako za volitve v druge javne korporacije. V vsakem volilnem okolišu bi imel klub volilcev svoje odseke po posameznih občinah, s čemer bi bila organizacija volilstva do podrobnosti izvedena. Klubi naprednih volilcev, oziroma njih odseki bi vedno imeli v evidenci volilne imenike, bi opazovali gibanje volilstva, bi vodili pri volitvah agitacijo ter bi prirejali shode, na katerih bi se pretresala javna vprašanja ter bi se kritikovala in kontrolovala nasprotna stranka, s čemer bi se znatno dvignila politična izobrazba volilcev ter v obče javna morala. Ob enem bi se z organizacijami volilstva neobhodno razširilo napredno časopisje med najširše plasti slovenskega ljudstva, katero bi se sedaj aktivno udeleževalo političnega življenja in bi zato imelo živ interes na svoji lastni usodi. — Praktično bi se dala organizacija naprednih volilcev nekako takole izvršiti: V ljubljani bi se ustanovil sekretariat za volilne zadeve napredne stranke. Sekretariat bi šel na roko in ustanavljanju kluba volilcev, bi dajal potrebna navodila ter bi zopet sprejel namero poročila od klubov volilcev. Da bi bil uspeh organizacij naprednih volilcev gotovo zasiguran, bi se moral nastavitvi spreten potovalni politični inštruktor, kateri bi potoval po vsem Slovenskem od občine do občine, bi bodril naprednjake ter jih politično organiziral in bi bil torej nekaka živla vez med posameznimi klubi volilcev in med osrednjim vodstvom napredne stranke. — Klerikaleci izrabljajo organizacijo rimsko-katoliške cerkve v svoje politične svrhe in od tod so uspehi klerikalne politike. Naprednjaki so do sedaj slabo politično organizirani in če hočejo doseči v politiki boljših uspehov, bode treba žr-

tev in vstrajnega smotrnega dela, češar pa se nikdo vstrajati ne sme, če hoče veljati za naprednega človeka. Brez žrtve, truda in dela ni napredka. Volilce.

Tripolitansko vprašanje v italijanskem drž. zboru.

Rim, 22. februarja.

Danes se je po sedem in pol meseca zopet sešel italijanski parlament. Vlada bi bila rada še delj časa čakala s sklicanjem parlamenta, ker bi bila rada prej sklenila mir s Turčijo. Ker se pa pri današnjih razmerah pač ne da določiti termin, v katerem se bo sklenil mir, in ker so bili nekateri poslanci zelo nezadovoljni, da hoče vlada popolnoma izločiti parlament, se je morala odločiti k temu koraku.

Na dnevnem redu prve seje je zakonski načrt, s katerim se odobrava kraljevi dekret z dne 5. novembra 1911, glede proklamacije suverenitete nad Tripolitanijo in Cireneiko.

Parlament je natlačeno poln, galerije zasedene do zadnjega kotička in v dvorani je navzočih 472 poslancev, največje število, kar jih je prišlo kdaj v parlament. Napetost je splošna in kljub velikemu številu ljudi, vlada v dvorani napeta tišina.

Tedaj vstopi predsednik parlamenta Marcora in za njim člani kabineta pod vodstvom ministrskega predsednika. Poslanci se dvignejo s sedežev in prirejajo ministrskemu predsedniku entuzijastične ovacije. Med tem je zasedel predsednik Marcora svoj sedež in ko so klici utihli, začne govoriti ter v svojih prvih besedah sporoča armadi in vojni mornarici pozdrave parlamenta. Poudarjal je, da so dogodki v Afriki dokaz materialnega preobrnjenja Italije in krepka opora nerazdružnosti.

Poslanci so stoji poslušali njegov govor in mu neprenehoma pritjevali.

Nato je govoril poslanec Lacava, najstarejši član zbornice, ki je poudarjal, da mora voditi zbornico ena in edina misel, zmaga italijanskega orožja. (Pritjevanje.)

Vojni minister Springardi izreka nato zahvalo armade. Pridružuje se izrazu, ki ga hoče dati zbornica bratom, ki se bojujejo v Lybiji za okrepitev domovine.

Mornariški minister podadmiral Cattolico se zahvaljuje v imenu mornarice.

Nato prebere predsednik od poslanec Lacave, Pettola in Baccellija vložen predlog, v katerem izreka zbornica armadi in mornarici svoje priznanje. Predlog je bil od vseh navzočih navdušeno sprejet.

Ministrski predsednik Giolitti predloži nato zakonski načrt, s katerim se podeljuje kraljevemu dekretu glede proklamacije polne in neomejene suverenitete Italije nad Tripolitanijo in Cireneiko, ravna moč. Zakonski načrt je bil soglasno sprejet. Nato sprejme zbornica tudi predlog ministrskega predsednika, ki da ministrskemu predsedniku dovoljenje, da imenuje 21 članov, ki naj predelajo zakonski načrt v detajlu, nakar je bila seja prekinjena, da so imeli člani vlade priliko priti v senat in tam začeti z delom.

Predlogu o razglasitvi suverenitete nad Tripolitanijo in Cireneiko je priloženo obširno poročilo, ki ponavlja že znane nagibe, iz katerih se je Italija odločila začeti z akcijo v Afriki. Ljudska volja se je protivila temu, da bi bila ostala Turčiji suvereniteta nad Severno Afriko in manj radikalno sredstvo, kakor je bila aneksija, ne bi privedla k cilju. Sploh je bila uravnava, oziroma vzdržanje nejasnih razmer bilo pod prejšnjim turškim režimom mnogo lažje kakor danes, ko je n. pr. odpisovanje poslancev v turški parlament delalo posebne težkoče. Akcija Italije je tedaj popolnoma upravičena ravno tako upravičena, kakor aneksija Bosne in Hercegovine od strani Avstro - Ogrske, dasiravno je bila uverjenost sultana nad tem deželama mnogo manj nevarna, ker je tam le 1/2 prebivalstva muslimanska, v Lybiji pa skoro vse prebivalstvo.

Posebni zakoni bodo uredili upravo v Tripolitaniji in Cireneiki in bodo ti zakoni tudi ščitili islam in upravičene pravice in interese domačega prebivalstva.

Seje državnega zbora so se udeležili v loži diplomatov tudi poslanci iz Avstro - Ogrske, Nemčije, Španije in Združenih držav.

V senatu, ki je bil tudi natlačeno poln občinstva, je izjavil najstarejši član Finalli, da se senat popolnoma strinja z ukrepi kralja in vlade, nakar se je ministrski predsednik v imenu vlade zahvalil za to zaupanje. Tudi seja senata je bila nato po teh kratkih patriotičnih demonstracijah zaključena.

K poročilom o eventualni akciji italijanskega vojnega brodograja v Egejskem morju poročajo iz mero-dajne strani, da je možnost take akcije popolnoma verjetna, da pa je popolnoma neupravičeno misliti na to, da bi Italija krčila pogodbe, sklenjene z Avstro - Ogrsko.

50 letnica „Slovanskega pevskega društva na Dunaju“.

Dunaj, 21. februarja.

Dunaj je bil od nekdaj nekako shajališče avstrijskega Slovanstva. Značaj prestolnega mesta, ki je zaneslo tudi gospodarska centrala je vzrok, da so se tukaj zbirali ne le uradniki slovske narodnosti, namrešeni po raznih centralnih uradih temveč da si je vzgojila tudi slovska trgovina obrt in industrija nebroj odličnih zastopnikov, ki so pritegnili v residenčno mesto slovske rojake. Dunajska industrija in trgovina, ki razproštrala svoje mreže tudi po vseh slovskih krajih je rabilala mnogo slovskega obojja. Slovske delavski sloji zlasti pa češki so našli obilo delo v dunajskih tovarnah, slovske mali obrtniki so skoraj igrali v residenčnem mestu veliko vlogo. Dunaj posega globoko v kulturno življenje avstrijskega Slovanstva, njegovo vseučilišče njegovi instituti so bili od nekdaj učilnice tudi slovske mladine. Zlasti literarne zgodovine slovskih narodov nam kažejo, kako so prihajali dostikrat novi kulturni impulzi baš od donavskega brega.

V predstavnici dobi je bilo dunajsko Slovanstvo, če tudi že takrat po številu silno in odlično po svojih osebnostih razpršeno in desorganizirano. Pripadniki posameznih slovskih plemen so bili dunajskim Nemcem bližji, kakor med seboj. Kollárjeva »Slavy děra« pa je tudi v prestolnem mestu monarhije našla mnogo odmeva. Ideja Slovanstva je navdušila skupino Slovanov in pojavljali so se začetki slovske vzajemnosti, ki se je pred vsem udejstvovale v raznih slovskih »plesih« in »besedahe«, katerim pa je manjkalo prave organizacije. Takratne slovske prireditve so bile le bolj prilžnostne in »odbori« ter »komitee«, ki so jih pripravljali se so po izvršenem delu vedno zopet razšli.

Šele, ko se je l. 1861 ustanovil praški »Hlahol«, da postane v znamenju pesmi središče praškega češkega družabnega življenja, se je tudi med nekaterimi dunajskimi Slovani pričelo živahno diskutirati vprašanje slovske družabne organizacije. Optimisti so se smelo lotili dela in po inicijativi inženirja Kalandre ter še sedaj živečega senijora dunajskih Slovanov odvetnika dr. Lenocha je bilo 1862 ustanovljeno »Slovske pevsko društvo«. Stelo je od začetka le 33 članov, prvi predsednik mu je bil dr. Dvořáček, prvi pevovodja znameniti Arnošt Tovačovský. Ustanovitev »S. P. D.« je bilo dejanje velikega pomena. Postalo je zibelka vseh slovskih družabnih in zlasti umetniško kulturnih organizacij dunajskega Slovanstva in združevalo je v znamenju muze do tedaj tako tuje si Slovanstvo na nemških tleh. Prireditve »S. P. D.« so se skoraj udomačile, delokrog društva se je razširil in poglobil, na njegovih koncertih so nastopali odlični slovske umetniki, njegove pevске zbere — l. 1884 se je pridružil moškemu posebnim damski zbor — so našli in vadili slovske glasbeniki visokih kvalit. »S. P. D.« se je blagovoljno postavilo raznim drugim narodnim organizacijam za pomočnika in podpornika: sodelovalo je pri raznih slavnostnih prilikah in tudi naša Slovanija in Zora se mogli v prejšnjih časih vedno računati na pomoč »S. P. D.« — Opetovano se je ta prva kulturna organizacija postavila v vrsto odličnih in dejanskih prijateljev, če je bil treba pomagati v narodnih težavah in nesrečah. Društvena kronika nam pripoveduje m. dr. da je »S. P. D.« že 1869 priredilo koncert v prosep dunajske srbske šole, 1880 se je vršila velika pevška slavnost za podporo bednega ljudstva v Istri. 1881. podporni koncert za mesto Zagreb poškodovano od potresa, 1895. za nesrečo Ljubljano.

Posebne pomena je postalo »S. P. D.« kot zibelka raznih drugih slovske kulturnih organizacij na Dunaju. V njem se je rodila 1863. ideja »Slovske Besede«, 1865. je pomagalo pri ustanovitvi odličnega češkega glasbenega društva »Lumir«, »Svaz Osvětový«, ženski odbor »Sokol« in druga društva so izšla iz krogov »S. P. D.«

Slovenci so bili od nekdaj zvesti sotrudniki odlične slovske kulturne organizacije. Naš Matej Hubad je bil dve leti (1895—1897) pevovodja in baš pod njim je stal »S. P. D.« zbor na umetniški višini, profesor Murko

je bil (97/98) predsednik. V odboru so od nekdaj s posebno vnamo sodelovali slovske člani, posebno pa so bili Slovenci požrtvovalni pevci in njih pevski materijal vedno odličem.

»S. P. D.« je imelo v 50 letih svojega obstoja le 4 predsednike, od 1862—1865 dr. Dvořáček, od 1875—1887 dr. Jana Lenocha, od 1897—1898 dr. M. Murka, od 1899 do danes pa mu načeluje zaslužni predsednik dunajskega češkega Narodnega sveta dr. Drozda. Izmed zborovodji, ki so privedli »S. P. D.« na višine umetniškega delovanja je posebno omeniti Tovačovskega do 1874, Mateja Hubada 1895—97, v novjšem času deluje kot glavni pevovodja ruski glasbenik Archangel-ski, pomagata pa mu kot odlična sotrudnika Macák in Serajnik.

Zgodovina »S. P. D.« je častna in lepa. S ponosom sme praznovati svoj polstoletni jubilej s slavnostnim koncertom, ki bo pokazal, da rodi 50letna tradicija zaslužne in delavne preteklosti še danes krasne sado-ve in da je »S. P. D.« ostalo mladeniško stremeče za visokimi umetniškimi cilji.

Jubilej »S. P. D.« bo dal dunajskim Slovanom povod, da izkažejo temu odličnemu kulturnemu faktorju svoje simpatije, polstoletno slavlje njegovo pa bo našlo tudi v vseh slovske deželah prijazen odsev. »S. P. D.« vivat, crescat, floreat v drugo polstoletje svojega zaslužnega delovanja!

Štajersko.

Iz Jurklostra nam pišejo: Že zadnjič ste objavili v »Slov. Narodna« kratko poročilo o tem, kako so se delile pri nas podpore po suši. V ministrskem odloku se glasi, da naj dobe podporov resnici potrebni posestniki. Če so bili vsi prosilci za podporo posestniki ali ne, bi okrajno glavarstvo celjsko brez vseh težav zvedelo v našem občinskem uradu. V lenarškem farovžu se je naravno bolj gledalo na to, kdo je klerikalec ali ne. Zgodilo se je, da je dobil hlapec, ki nima posestva, ne otrok in ima prav čedno službo, podporo, posestnik z 9 po večini nepreskrbljenimi otroci in velikimi plačili pa ničesar. Ali je to pravica? Na zvečer je bilo videti zibajoče se postave klerikalnih veljakov, ki so skoro celo podporo zapili in šli ukaje domov. Imeli so dober dan na državne stroške. Od neke hiše, dobro stoječe in klerikalne seveda, sta dobila podporo oče in sin; v večernem mraku sta lezla natrkana domu in hvalila fajmoštra Časla ter pravičnega gospoda komisarja. Iz imenika onih, ki bi naj podpore dobili, je bilo črtanih kakih 20 ljudi; ti ne uživajo naklonjenosti župnika Časla. Obsojmo končno še enkrat kar najodločnejše, da so se delile podpore v 8 km oddaljenem St. Lenartu. Ali bi ne mogel priti okr. komisar lažje v Jurkloster ko kakih 200 ljudi k St. Lenartu? Ali niso uradniki za nas tukaj ne pa mi za nje? Zahtevamo podno, da se naj to preudno deljenje podpor v Jurklostru preišče.

Maskarada »Celjskega Sokola« na pustno nedeljo, dne 18. t. m. je izpadla nad vse pričakovanje lepo in sijajno; zadovoljen s prireditvijo ni le samo »Celjski Sokol«, zadovoljen je bil gotovo tudi vsak obiskovalec te maskarade. Nadejali smo se sicer, da bo letošnja maskarada boljše obiskana, kakor druge vsled tega, ker ni bilo trgovskega plesa, a obisk posebno od strani zunanjih gostov nas je povsem iznenadil. Došli so gostje iz Zidanega mosta, Laškega trga, Trbovelj, Hrastnika, Zagorja ob Savi, Rimskih Toplic, Zaleca, St. Jurja ob J. ž., Šoštanj, Mozirja, Velenja, St. Pavla v Savinski dolini, St. Ilj pri Velenju, Vojnika, St. Petra v Savinski dolini, Ormoža, Gornje Radgone, Planine, Ljubljane in Dunaja. Tudi iz Celja in okolice je bil obisk lep, dasiravno smo baš od tu pogrešali marsikoga, ki bi lahko prišel. Odsek »Celjskega Sokola« v St. Pavlu v Savinski dolini je bil zastopan po 7 članih v kroju, tudi dosedanjji odsek v St. Jurju ob J. ž. je bil zastopan po deputaciji v kroju; s celjskimi Sokoli je bilo do 40 Sokolov v kroju. In to vrvenje mask v veliki dvorani! Mask je bilo lepo število, bile so zastopane v najrazličnejših variacijah, in po živahnosti in razposajenosti sodeč, se je videlo, da se bliža predpustno življenje, proslava princa Karnevala, svojemu čenitu! Čul si poreden nasmeh in nagajive roganje izza zakrinkanih obrazov, vsaj se je razvil in zavladalo predpustno življenje, predpustna svoboda in polni meri. Narodna godba pod vodstvom g. kapelnika Seiferta je storila svojo dolžnost in ob prijetnih zvokih glasbe je le prehitro prišel čas razhoda. Do zgodnje jutranje ure se je plesalo neumorno in najbolj pridno in vestne plesalce in plesalke je spremljalo jutranje solnce na potu domov. — Vsem dragim gostom — na veselo svidenje prihodnje leto.

Iz St. Jurja ob J. ž. nam pišejo: Dejstvo, da se naš »Sokol« navzile

težavnim razmeram in hudemu nasprotovanju vendar krepko razvija, ne da miru našim klerikalnim ajmohtarjem. V zadnji »Straži« nas imenuje znani idijotski njen dopisnik »družbo, s katero se vester kristjan in narodnjak ne peča«. To si upa zapisati človek, ki dobro ve, da so igrali ali se igrali v šentjurškem »Čuku« veliko vlogo ljudje, ki so bili zaradi tatvine 6 tednov zaprti. Takli subjekti so seveda po mnenju »Stražinega« dopisnika primerna družba za vestne kristjane in narodnjake!

Iz Polzele. Kmetijski potovalni učitelj g. Goričan je predaval v nedeljo po prvi maši prav zanimivo in poučno o izboljšanju kmetij torej o izboljšanju kmetijskega stanja. V prav poljudnem govoru je odkril zbranim kmetovalcem vse napake, ki jih zagreši danes še marsikateri posestnik ter opozoril na sredstva, s katerimi bi se dalo našemu kmetijstvu pomagati do višje stopnje. Mladim gospodarjem je pokazal pot, po kateri naj hodijo, da bodo zadovoljni s svojim stanom in da se bo njih premoženje množilo. Mlad gospodar naj izboljšuje svojo posest po tej vrsti: 1. travnike — sadno drevje, 2. živinorejo, 3. njive, 4. orodje in stroje in najnazadnje šele 5. poslopje. Naši gospodarji pa začno navadno s popraviljem poslopja, kamor zabijejo ves denar tako, da jim za vse drugo ne ostane nič. Kvečjemu pot k dolgu. Prvič torej in najprej zboljšati zemljo — potem šele poslopje. Vsak posestnik, sleherni kmet naj ima vedno pred očmi pravilo: Ne veliko obdelati, pač pa veliko pridelati. — Na svetu so tri vrste kmetovalcev: a) taki, ki puste čez 30—40 let gospodarjenja svojo kmetijo v slabšem stanu kot so jo prevzeli; b) taki, ki puste kmetijo v ravnoistnem stanju kot so jo prevzeli in c) taki, ki prepuste svojim potomcem izboljšano kmetijo. V tretji vrsti naj bi bil vsak kmet. Opozorjal je dalje g. Goričan na veliko važnost gnojenja in spravljanje gnojnice. Da dobi kmet 3000 kg pšenice s slamo vred, mu je treba dati, oziroma preskrbeti zemlji le za 144 kg snovi — vse druge snovi pridejo iz zraka. Vsaka beseda je bila važna, le žal, da se vsakokrat tako malo kmetov udeležilo poučnih predavanj. Dandanes je pač treba slišati marsikaj, da lahko plove slednji s tokom časa, da lahko napreduje. Kdor pa ne sledi toku časa, ta sam sebe agonizira. Zbrani kmetje so bili g. Goričanu prav hvaležni za poučne besede ter izrazili željo, da pride še. Obljubil je na jesen.

Iz Ljutomer. Naši klerikalni prvaki so nam zatrjevali, da pride prav gotovo do delazmožnosti štaj. dež. zbora in z njo do gradnje ljutomerske — ormoške železnice, ki bi bila za vinsko kupčijo v naših goricah velikega pomena. Vse to je splavalo na našo veliko nezadovoljnost po vodi. Zakaj bi se o tej zadevi ne govorilo na javnem shodu?

Saleška podružnica sv. Cirila in Metoda v ljudno vabi svoje člane na občni zbor, ki se vrši dne 25. februarja ob 4. uri popoldne z običajnim sporedom v Jezovnikovih gostilni v Velenju. — Odbor.

Poučna predavanja in tečaje za kmečko ljudstvo bo imel potov. učitelj g. Franc Goričan do 1. julija 1912 v sledečih krajih: Nova cerkev, Ljubčana, Gotovlje, Griže, Polje, St. Peter pod Sv. gor., Polzele, Vransko, Skrmarje, Vitanje, Kebelji, Oplotnica, Sv. Kungota, Sv. Ožbald, Sv. Primož, Muta, Ribnica, Slivnica, Hoče, Sv. Lovrenc, Sv. Marijeta na Dr. p., Sv. Miklavž, Nova Stifla, Gornji grad, Bočna, Kišce, Bele vode, Družmirje, Sv. Miklavž nad Laškimi, Dol, Studenice, Poljane, Makole, Sv. Ivan, Sv. Peter in Sv. Vid v slovenjgraškem okraju. Dan se naznači vedno v vsak posamezni kraj posebej. Želeli pa bi si tudi še naznanila v naših listih, da bi se za izvršna gospodarska predavanja g. Goričana dosegel čim večji obisk.

Iz Ruš. Tukajšnji lovci so priredili minulo soboto v gostilni Josipa Muleja lovski venček ter darovali čiti dobiček v iznosu 50 K tukajšnjim šoli za revne učence. Za ta dar jim izreka prično zahvalo J. Lasbacher, nadučitelj.

Drobne novice. Iz Ponikve ob J. Z. nam poročajo: Tu sta se poročila g. Jernej Zdolšek, veleposestnik v Luterji z gospodinjico Roziko Oevirk s Kalobja in g. Jakob Zupanc, gostilničar, z gđ. Minko Mlaček. Mnogo sreče! — Iz St. Janže na Dr. p. poročajo: Tu so potegnili iz Drave truplo l. 1892 v Mariboru rojene natakarike Matilde Herko, ki je skočila dne 4. novembra v Mariboru v Dravo in utonila. Drava je naplavila ter tudi truplo 14letnega trgovskega vajenca Jožeta Detička iz Maribora, ki je dne 21. decembra minulega leta neznanu kam zginil. — Jamski plini so se vneli 19. februarja v münzenberškem premogokopu blizu Ljubnega na Zg. Stajerskem. Nekaj rudarjev je dobilo hude opekline. — Iz St. Petra pod Sv.

gor. poroč. »Str.«, da je tamošnji župnik Jože Tombah nevarno obolel. — Za slovenjgraški okraj je nakazala vlada 15.000 K podpore vsled raznih ujm v minulem letu. Naj se nam poroča, kako bodo župniki in klerikalni župani pod Vrstoškovo komando to podporo razdelili. — Priporočljiv gost je 20letni mesarski pomočnik Jožef Haus iz Ciršaka. Na pustni večer je »pri jellenu« na Tržaški cesti v Mariboru tako razsajal, da ga je stražnikov s pomočjo dveh narednikov komaj ukrotiti in spravil v zapor. — Iz Celja. V Čretu so našli pri posestniku Guzeju v domačem studencu utopljeno Sofijo Logar, Guzejevo tačo. Guzej in Logar sta se vedno prepirala. Sodišče preiskuje ali gre tu za umor ali samomor. — Corrigendum. »Stražine« urednik g. Kemperle ni bil obsojen, kakor se pravi v urednem »Slov. Nar.« zaradi zanemarjanja dolžne vredniške tajnosti temveč pa z n. s. t. Napako si je večina častitih bralcev gotovo že sama popravila.

Koroško.

Koroški deželni zbor. V večerajšnji seji koroškega deželnega zbora so se oddali razni predlogi kakor glede razkosanja zemljišč, glede vpeljevanja finančnega kontrolnega odseka i. dr. tozadavnim odsekom. Nato se je izvršila volitev v pridobitno deželno komisijo in v prizivno komisijo za osebno dohodarino. Prihodnja seja se vrši danes.

Ples nemškega Schulvereina v Celovcu in vojaška godba 17. pešpolka. Letošnji ples nemškega Schulvereina v Celovcu, ki se je vršil v takozvanih »Musiksale« v Celovcu, je doživel temeljiti fiasko. Še se opravičujejo privrženci tega bojnega društva proti Slovincem, da so hoteli iz štedljivosti prirediti veselico v manjšem obsegu kot običajno, ampak to je pesek v oči. Gotovo je, da bodo morali Schulvereinarji globoko poseči v mošnjice, da bodo pokrili primanjkljaj. Nas sicer ne zanima toliko, kedar se bodo ti nemški vojniški izpametovali, marveč nas zanima le dejstvo, da je pri tej veselici nemškega Schulvereina, čegar tendence so nam Slovincem prav dobro znane igrala cela vojaška godba slovenskega pešpolka v Celovcu.

Vlom v ljudsko šolo. V Paterjanu so vlonili dosedaj še nepoznani tatovi v tamošnjo ljudsko šolo. Preiskali so vse učne sobe in končno vdrli v stanovanje nadčelnika Schefflingerja, ki je bil svojo soprogo odsoten. Tatovi so pobrali popolnoma vse perilo, kar so ga našli in so odnesli celo šolske brisače in gobe. Vlom se je izvršil okoli 8. zvečer, o storileh še nimajo nobene sledi.

Nesreča na beljaškem kolodvoru. Včeraj je povozil poštini vlak št. 417 na južnem kolodvoru v Beljaku, šele pred kratkim v Beljak prestavljene ga čuvaja Vincenca Kocmuta. Vsled hudega naliva je potegnil Kocmut čez obraz kapuco, vsled česar je brzokone prezl vlak. Kocmuta je stroj popolnoma raztrgal in je bil na mestu mrtev. Kocmut zapušča mlado vdovo in več otrok.

Ustrelil se je s svojo lovsko puško bogat kmet v Močirju pri Sv. Andreju Josip Pongrac. Vzrok je neozdravljiva bolezen.

Primorsko.

Iz sodne službe. Za višja pisarniška predstojnika sta imenovana pisarniški predstojnik trgovskega in pomorskega sodišča v Trstu Andrej Pase in Pavel Zikovič za trgovsko in pomorsko sodišče v Rovinju. Za pisarniškega predstojnika sta imenovana pisarniška asistenta Simon Vitanič v Rovinju in Franc Smechia pri deželnem sodišču v Trstu za trg. in pomorsko sodišče v Trstu.

Odlikovanje. Povodom vpokojitve je dobila učiteljica na ženskem učiteljskem v Gorici zlat zasluzni križec.

Laški beguni v Gradišcu. Pri okrajnem glavarstvu v Gradišču ob Soči so se zglasili trije laški vojaški begunci, češ, da jih ne veseli, da bi se seznanili z Arabci in Turki v Tripolisu. Oblast jih je pustila na svobodi.

Nepravi finančni uradnik. Snoči je ustavil branje Medaniča v ulici Galatti v Trstu neki neznanec in zahteval od njega tobak in cigarete, češ, da je finančni uradnik in ima nalogo konfiscirati mu utihotapljenno blago. Branjevec je poklical stražnika, ki je nepravlega finančnega uradnika razkrinkal in ga aretoval. Na policiji so dognali, da je napadalec 25letni brezposelni trgovski potnik Anton Mlinar iz Trsta, ki trdi, da je hotel imeti od branjeva le 1 K 20 v, ki jih branjevec baje enemu njegovih prijateljev dolguje.

Mica Kovačeva. — V Trstu. Včeraj so aretirali v Trstu zidarja Antona Riederja in sobna slikarja Fr.

Križmanca in S. Kittla, vse iz Ljubljane v neki gostilni v ulici Belvedere v Trstu, kar so po bogati večerji pokazali plačilnemu natakarku prazne žepa.

Nesgoda. Na cesti Settefontane v Trstu sta se hoteli zastopiti v skupnem stanovanju prijateljici krajačici L. Duchier in A. Raune z ogljikom. Vzrok je obup in revščina, ker sta že dolgo iskali brezuspešno dela. Obe so prepeljali v bolnišnico. — Kleparski pomočnik Ivan Cepirlo je popravljal v prvoti luki velik sod za špirit. Na odru so ga omotili alkoholni plini, tako da je padel. Pri padcu se je težko na glavi poškodoval in si nevarno pretresel možgane. — Kočijaž trdke Leonardo v Trstu, Jakob Graton je hotel položiti na voz razparnik »Egea« več zabojev. V to svrhu je hotel Graton svoj dvouprežni voz postaviti čisti parnika. Pri tem pa mu je zdrsil voz po posevnem tlaku proti morju in potegnil za seboj v morje oba konja. Graton se je rešil, voz in konja pa so se potopili. Škoda znaša čez 2000 K. — Trgovski potnik R. Giraldi je snail svoj samokres, ki je bil, ne da bi on vedel, nabit. Samokres se mu je sprožil, krogla mu je razdrobila kost v desnem stegnu.

Kriza v občinskem svetu v Pulju. Kakor smo že pred kratkim poročali, so odložili svoje mandate v občinskem svetu v Pulju zastopniki vojne mornarice in državnih uradnikov. Sedaj so pa demisionirali še vsi hrvaški zastopniki, tako, da je občinski svet v Pulju nesklepčen.

60.000 mark izgubljeni. Ne v Ljubljani, kakor poroča večerajšnji »Slovenec«, marveč v Pulju je izgubil veleposestnik Reichart iz Leipniza na Saksonskem rdečo denarnico, v kateri je imel, kakor je navedel sam na policiji, kolektor za leto 1911 in v njem 600 bankovcev po 100 mark, svoj potni list in 3 fotografije. Reichart trdi, da mu je listnico izgubil postrežek št. 7, kateremu je izročil svojo prtljago, da mu jo prenese v hotel. Vendar pa to ni gotovo, kajti možno je, da je izgubil Reichart listnico na parniku »Prine Hohenlohe«, ali tudi kje drugje.

Dnevne vesti.

— Kako čuva občinski odbornik dr. Zajec mestne interese? V deželnem zboru sedi tudi ljubljanski občinski svetnik dr. Ivan Zajec. V občinski seji, na kateri se je razpravljalo o podražavljenju mestne policije, so se klerikalni odborniki ustili, kakor da bi kar planteli same ljubezni do Ljubljane in njenega prebivalstva. »Slovenec« je takrat pisal, da so se klerikalni odborniki v tej seji med vsemi občinskimi svetniki najbolj zavzeli za mestne interese, ter naglašal, da je bil ravno klerikalni odbornik Lilleg tisti, ki je nasvetoval najmanjši prispevek mesta za policijo, to je znesek 40.000 K. Človek bi torej pričakoval, da se bo dr. Zajec, ki izmed klerikalnih občinskih odbornikov edini sedi tudi v deželnem zboru, z vso verno zavzel za deželno parlamentu za ugrožene interese ljubljanske mestne občine.

Toda mestni občinski svetnik dr. Zajec ni odprl ust, ko se je razpravljalo o podražavljenju mestne policije, ni se mu zdelo vredno, da bi potrošil samo eno besedico v obrambo interesov ljubljanskega prebivalstva, nego je mirno sedel na svojem zapisničarskem stoličku, kakor da bi ga vsa stvar čisto nič ne brigala. Dr. Zajec je celo mirno poslušal izvajanja dr. Lampeta, ki so kulminirala v tem, da je čisto prav, ako Ljubljana plača 130.000 K državi za policijo. Ta brezbriznost in malomarnost dr. Zajca se je zdelo celo dr. Šusteršiču preveč, za to mu je namignil, naj med Lampetovim govorom zapusti zbornico. Zajec je nato popihal urnih krač iz dvorane, vrnil pa se je k glasovanju ter je na vsi štiri glasoval za obremenitev Ljubljane. Glasoval je celo proti dr. Trillerjevemu predlogu, naj se prispevek mestne občine za državno policijo določi na letnih 40.000 K, kateri znesek se naj kasneje za vsakih nadaljnjih 1000 prebivalcev zviša za 500 K, torej proti tistemu predlogu, ki ga je v seji mestnega občinskega sveta stavlil njegov somišljenik Lilleg in za katerega je v občinskem svetu glasoval tudi — sam! Dr. Zajec ima potemtakem Janov obraz, drugačen v občinskem svetu in drugačen v deželnem zboru: v občinskem svetu se dela prijatelja ljubljanskega prebivalstva, v deželnem zboru pa nastopa kot najhujši sovražnik interesov ljubljanskega mesta. Pa se bodo še našli Ljubljancje, ki bodo volili takšno šalobardo za zastopnika svojih interesov v mestnem občinskem svetu!

— Shod ljubljanskih državnih uradnikov. Združene organizacije državnih uradnikov sklicujejo na nedeljo, 25. t. m. ob 11. dopoldne v hotel »Ilirija« shod ljubljanskih uradnikov. Edina točka dnevnega reda je: Uvrstitev Ljubljane v višji razred

aktivitetnih doklad. Ker odbor ne razpošilja nobenih vabil, pozivlja vse ljubljanske stanovske tovariše tem potom, da se shoda polnočestitelno udeležijo. Le s složnim in mogčnim nastopom moremo svojim resolucijam in delovanju organizacij priložiti zaželjeni uspeh. Vsi na shod!

— Deželnozborna volitev v Beli krajini. Ljudska volja ne velja pri naših klerikalnih nč; ljudstvo se pri izbiranju kandidatov nima nič govoriti; ljudska volja — to je nekaj, iz česar se klerikalni generali samo norca delajo. Klerikalni generali so sklenili da morajo Belokranjci izvoliti v deželni zbor »profesorja« Dr. Mastjo. Ljudska volja je odločno rekla, da tega »profesorja« ne mara, pa ni nič pomagalo. Klerikalni generali so rekli: ljudstvo, drž! jezik za zobmi in voli kakor — mi ukažemo in generali so postavili »profesorja« Dr. Mastjo za kandidata.

— Ožje volitve v obrtno sodišče se vršijo za delavce v nedeljo, 25. t. m. Opozarjamo tem potom narodno delavstvo da voli v skupini veleobrti soc. demokratične kandidate, ter da se gotovo udeležijo volitve vsi, ki so pri prvih volitvah glasovali. V mali obrti se glasovanja vzdržimo. Ze popisane glasovnice s kandidati so volilec na razpolago v nedeljo med 9. in 11. uro dopoldne v tajništvu narod. napr. stranke (Wolfova ulica). Narodni delavci na noge, naši glasovi odločujejo in odločiti morajo proti klerikalcem. Volitev se vrši od 8. do 12. dopoldne v Mestnem domu.

— Zdravniška vest. Dr. Demeter vitez Bleiweis-Trsteniški, generalni tajnik deželnega pomožnega društva za bolne na pljučih na Kranjskem, imenovan je pravim članom dunajske laringo — rinološke družbe.

— Iz ljudskošolske službe. Na mesto obolele učiteljice Marije Levstikove, ki je dobila do konca šolskega leta dopust, pride na ljudsko šolo v Šentpeter pri Ljubljani kot suplenta učiteljica, ki čaka na mesto, Zlata Levstikova. Izprašana kandidatinja Josipa Ahlikova je sprejeta v brezplačno šolsko prakso na zasebni dečki petrazrednici v Marijinišču v Ljubljani.

— Konjerejski odsek kranjske kmetijske družbe. Dne 12. svečana t. l. vršil se je občni zbor samostojnega konjerejskega odseka za Kranjsko. Pri dopolnilnih volitvah v odbor so bili zopet izvoljeni dosedajni odborniki gg.: Leopold baron Liechtenberg, graščak in deželnega glavarja namestnik; Alojzij Paulin, e. kr. živnozdravniški nadzornik in Ivan Zark, posestnik in župan v Lescan. Na novo so bili izvoljeni gg. Leopold Dekleva, veleposestnik v Bujah kot zastopnik za Notranjsko in Ivan Piher, župnik in deželni poslanec kot zastopnik za Bohinjsko dolino.

— Tečaj za dekorativno slikarstvo, ki ga priredi »Zavod za pospeševanje obrti« skupno z državnim obrtno šolo zaključil se bo v soboto 24. t. m. ob 3. popoldne. V tečaju se je izdelala nekaj prav okusnih del, ki se bodo razstavila v sobi I. v drugem nadstropju državne obrtne šole v soboto popoldne do 6. zvečer ter nedeljo, ponedeljek in torek od 9. do 12. dopoldne in se vabi občinstvo, da se jih ogleda. Dostop je brezplačen.

— Umrla je v Ljubljani na Starem trgu št. 11 po dolgotrajni bolezni ga. Marija Jesenko roj. Eržen v starosti 64 let. Bodi ji blag spomin!

Predavanje »Akademije« v Kranju. Jutri v soboto, dne 24. t. m. priredi »Akademija« v tamošnji Čitalnici javno predavanje. Predava g. prof. dr. Rudolf Mole. Tema: »Splošen pregled razvoja slovenskih jezikov«. Začetek ob pol 9. zvečer. Vstopnina 20 v za Ljudsko knjižnico; dijaki so vstopnine prosti.

Revizijo živil v Idriji je ta teden izvršil uradnik e. kr. preskuševališča v Gracdu. Pri tem se je konfisciralo zlasti mnogo z vodo mešane g. mleka, ki se donaja vsak dan v Idrijo, in nekaj drugih predmetov po trgovinah. Take revizije naj bi se vršile stalno v krajših presledkih, ker bi se le na ta način prišlo v okom grdemu škodovanju konsumentov, kar je posebno v sedanjem dragem življenju najhujše obsoditi.

Utonila je v Idriji v sredo zvečer 71 let stara rudarska vdova Marija Dienstmannova. Pozno zvečer je šla v krčmi in je li po nesreči zašla v Idrijo, ali pa v samomorilnem namenu skočila v vodo, je pač težko dognati. Verjetnejše je, da je sama storila konec svojemu bednemu življenju, v katerem je večkrat izražala samomorilne namene. Našli so utopljeno v četrti jutraj v vodi in po agnosiranju prenesli truplo v mrtvašnico na mestnem pokopališču.

Nagla smrt. Leta 1850. v Podgri pri Ljubljani rojeni samaki dninar Valentin Marčun je bil delj časa zaposlen pri Ivanu Zupančiču, da je kopal v jami blizu bolnice za silo pesek. Mož je bil hud alkoholik in je naposled sklenil si pretrgati nit

življenja. Pravil je, da se zabosti nupa, istotako ne obesti, pač se boje pa končal z alkoholom. In res, večer je kupil pol litra špirta ter na Pokališki cesti vsega izpil, vsled česar je obležal pred hišo št. 19. Ko ga hišnik opazil, ga je spravil v bano, ko v navedeni jami, kjer je pozne umrl. Na lice mesta poklicana policijska komisija je konstatirala, da Marčuna zadela vsled preobilo zatega alkohola srčna kap in odredila da so njegovo truplo prepeljali v mrtvašnico k Sv. Krištofu.

Vojaški begun — tat. Na pustitorek je bilo hlapcu Matiji Podgorku na Ahacjevi cesti ukradeno 42 K obleke. Tatvine je sumil Anton Ocepke, rodem iz Krašnje Kamniku, kateri je dezertiral te dni od 17. pešpolka v Celovcu ter obleko prodal pri starinarju za 4 K. Ocepka je večeraj vojaška patrulja Mostah aretirala.

Tatvina. Predvčerajšnjem ponoči je bila na Rinski cesti št. 19 hlapcu na Francu Verniku iz hleva ukradena srebrna žepna ura s srebrno verižico in črna usnjata denarnica z manjšo vsoto denarja.

Nesreča. Danes ponoči je po nek Luku Prech na Mestnem trgu po nesreči padel ter si pri tem zlomil nad komolecem levo roko. Prepeljali so ga z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

S ceste. Včeraj sta se na Valvazorjem trgu splašila nekemu hlapcu vprežena konja ter dirjala do želnega dvorca, kjer ju je ustavila neki nasproti došli voznik.

Neprevidnost. Predsnočnem je neka postrežnica pustila na Starem trgu pri drvarnici, kjer je bilo tam precej perila tleč pepel, kar je opazil neki hišni stanovalec in že goreč pel pogasil ter s tem preprečil eventualno nevarnost.

Izgubljeno in najdeno. Perla Gabriela Keferjeva je izgubila denarnico z manjšo vsoto denarja. Neka dama je izgubila 400 K vredno zlato brožo z briljanti. — Jetniški paznik Ferdinand Uranič je našel srebrno verižico.

Konfeksijska trgovina Maček & Komp. Franca Jožefa cesta št. 3. dodeljuje gospodom uradnikom s službenecem e. kr. priv. južne železnice javiti, da je isti bila poverjena dobava za vsa aprovizionska skladišča na vseh avstrijskih progah e. kr. priv. južne železnice.

Narodna obramba.

Za C. M. obrambni sklad so nadalje priglasili p. n. gg. in dr. 971. Tvrda Fran Kollmann v Ljubljani (plačala 200 K); 972. Posojilnica v Travniku, (Loški potok plačala 40 K); 973. Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Zatično, Višnjo goro (plačala 200 K); 974. Podružnica družbi sv. Cirila in Metoda Prosek (plačala 200 K); 975. Neimenovan (plačala 200 K).

Ciril Metodova družba, Narodni kolek se pri nas premalo rabi: oni, ki ga pileplajo na pisma in razglednice, so prava redkost. Slovinci v Slovenke! Kupujte narodni kolek Ciril Metodove družbe! Slovinci v Slovenke! Zahtevajte in kupujte vialgalice družbe sv. Cirila in Metoda, ki imajo napis: »Mal polži dar, da ma na altar.« Požrtvovalnost naših sosedov za narodne namene naj nam bode v spodbudo za naše obrambno društvo, Ciril Metodovo družbo. Nemška požrtvovalnost je velikanška. Nemci so nabrali 3 milijone na Roseggerjev sklad, premalo jim je to, ter nabirajo že zopet za nov sklad. Kar ne more storiti nemški Schulverein, dopolnjuje Südmarch. Tudi naš sosed Italijan ne spi, ter marljivo zbira za Lego nazionale. Vse te zbirke pa naj prebudi naš Slovence, med katerimi je še dosti tahi, ki spe, ter se za obrambno delo ne brigajo nič. Slovinci in Slovenke! Spominjajte se vedno Ciril Metodove družbe!

Društvena naznanila.

Politično in izobraževalno društvo za dvorski okraj priredi s sodelovanjem izobraževalnega društva »Akademije« v nedeljo, 25. t. m. ob 5. popoldne v vrtnem salonu g. Novaka, Tržaška cesta št. 21 (nasproti tobačne tovarne) javno ljudsko predavanje. Predaval bo g. profesor dr. Mole »o slovenskih pesnikih«. Na predavanje vabimo moške in ženske mlado in odraslo. Otrokom je vstop dovoljen le v spremstvu odraslih. Za časa predavanja ni dovoljeno v salonu niti pijača, niti kajenje. Slovinci in Slovenke! Pridite vsi na to javno ljudsko predavanje! Agitirajte zanje med znanci, da bo udeležba tem večja! Vstopnine ni nobene!

Račune naj izvolijo poslati vse one tvrdke, ki so kaj dobavljale za Sokolovo maškarako »Pierrotta« in »Pierrota«, na naslov g. Pavla Skaleta, ravnatelja mestne klavnice i. a. Najkasneje do konca tega meseca. (Pozneje doposlani računi se ne bodo vnovčili).

Orožniških upokojencev provin-
cijalni odbor za Kranjsko naznanja,
da se vrši njega občni zbor v nede-
ljo, dne 3. marca 1912 ob 3. popoldne
v restavraciji »Novi svet« v Ljubljani.
Vspored obsega poročilo predsed-
nika, tajnika in blagajnika, ter slu-
žnosti. Gg. kolegi se vabijo, da se
tega polnoštevilno udeležijo.
Kranjske podružnice S. P. O.
občni zbor bo dne 1. marca t. l. ob
8. zvečer z običajnim spore-
dom v Narodni čitalnici.
Akad. tehn. društvo »Tabor« v
Gradcu naznanja, da se vrši njegov
III. redni občni zbor v soboto 24. t.
ob pol osmih zvečer v restavraciji
»Zur Universität« z običajnim spo-
redom. Slovanski gostje dobrodošli!

Prosveta.

Iz pisarne slovenskega gledali-
šča. Jutri, v soboto se poje velika lir-
ska opera »Rusalka« za nepar-abo-
nente (42. predstava za nepar). — V
nedeljo popoldne ob 3. pri zelo nizkih
cenah za ljudstvo in odraslo mladino
predpustna burka »Milijon« (za
joja par), zvečer drugi v sezoni no-
voopremljena Parmova opereta »Ca-
riline amaoonke« (izven abonemen-
ta; za lože nepar). — V torek špan-
skega pisatelja Josea Echegaraya
drama »Blaznik ali svetnik«. Dram-
sko osebje pripravlja novo Funkovo
dramo »Tekma«, operno Hermann-
ovo opero »Ljubimkanje«, operetno
na Millčkerjevo opereto »Dijak
prosiak«.

Slovensko gledališče. Druga re-
niza Dvočakove »Rusalka« je kras-
no uspela. Solisti so bili vsi vrli v
petju in igri brez prigovora. Vsa
predstava je bila polna harmonije
in čvrstvene notranje ubranosti, k
emu je dosti pripomogla skrbna in
ares lepa inscenacija. Omenim naj
prav pohvalno gđ. Sipankovo in
z. Kramporo. Mističen čar je odliko-
val tri sestrice. Gledališče je bilo
lebo obiskano.
Gledališko društvo na Jeseni-
hah ima v nedeljo 25. t. m. ob 2. po-
poldne v restavraciji pri »Sokolu«
zvanredni občni zbor. Na ta dan na-
meravana igra »Zrinjski« odpade,
ker ni bilo mogoče dobiti potrebne
garderobe. Pripravlja se pa velika
B. Bugova drama »Lukrecija Br-
tja«, ki se uprizori v nedeljo dne 3.
marca t. l. zvečer.

Izpred sodišča.

Poročne obravnave pri okrožnem
sodišču v Novem mestu.
Predsednik senata je predsednik
sodišča gosp. Trenz, votanta gg.
Bucar in Zmave, zapisnikar go-
spod Strasser, državni pravdnik
dr. Rogina, zagovornika obto-
encev dr. Vlad. Zitek in dr. Karel
Plane, izvedenca gg. Dim. Stefa-
novič in Franc Mramor.
Na zatožni klopi sedi 35letni us-
nar v Kandiji Franc Juršič, nje-
gov tast, 56letni Janez Planin-
šek, in 31letni sin Vid Planin-
šek, posestnika na Kogljem.
Franc Juršič je prišel pred par-
to iz Amerike in začel v Kandiji
pri Novem mestu usnjarsko obrt in
dprl trgovino z usnjem. Dne 21. de-
cembra leta 1911 je naznanil novo-
skemu sodišču konkurz. Na pod-
lagi preiskave pa ga je državno
pravdnštvo obtožilo, da ni prišel v
konkurz po nesreči, ampak po lastni
privdi, nadalje da je že potem, ko so
golgovi presegali pravo premoženje
na ko je že konkurz napovedal, delal
in nadalje dolgove, dajal plačila in
kazazoval zavarovanja. Juršič je na-
dalje v namenu, da bi njegovim upni-
ka na svojem premoženju 2000 K pre-
rejaljočo škodo trpeli, z zvijačami pri-
vrdkah Karel Pečenko v Rihember-
gu in Ignacij Adler v Gradcu s tem
redit podaljšal, da je na štirih na-
redre Karla Pečenka plačljivih in
kupno na 1918 K 16 v se glasečih
menjicah in na eni na ordre Ignacija
Adler plačljivi in na 1532 K 52 v se
glaseči menjici podpis za svojo ženo
Marijo Juršič ponaredil. Nadalje je
Juršič pravi stan mase sprevrgel in
sicer z naznanjenjem upnika na ta
način, da je 21. novembra 1911 Ja-
nezu Planinšku, kateremu je dolgo-
roko okoli 2800 K, izdal dolžno pismo
na 6000 K s 6% obrestmi s pravico
knjižbe zastavne pravice na svojem
posestvu v Kandiji in Smolinji vasi
in nato povzročil, da je žena Marija
Juršič s prednostno izjavo 21. no-
vembra 1911 odstopila terjatvi očeta
Janeza Planinška iz dolžnega pisma
tega dne na posojilo 6000 K s pri-
padki prednostno pravico pred svojo
pri istem posestvu vsled ženine po-
dobne zastavopravno vknjiženo ter-
jatev na doti 3000 K in na zaženilu
2000 K. — Končno je Juršič pred Bo-
žičem leta 1911 sam zapeljal k Jane-
zu Planinšku na Kogljem usnja za
52 K 60 v in ondi spravil in izročil
Planinšku konja, vrednega 100 kron;
tudi je dal po Vidu Planinšku prepe-
ladi usnja za 88 K Janezu Planin-
šku. Janez Planinšek si je dal izsta-
viti na 6000 K glaseče se dolžno pis-

mo in je dal prednost Mariji Juršič
zastavopravno v zemljiški knjigi za-
znamovati in Juršiču dovolil, da je
na njegovem domu spravil pripeljano
usnje.

Vid Planinšek je od Franc Jur-
šiča na Kogljem pripeljal usnja za 88
kron in ga spravil na podu. Oče in
sin Planinšek sta na podlagi tega to-
žena hudodelstva goljufije kot
sokrivca. Porotnikom se stavi za Jur-
šiča 8 vprašanj, za Janeza Planinška
4 in eno za Vida Planinška.

Porotniki so zanimali vprašanja
o goljufiji z menjicami, goljufijo
glede dolžnega pisma z izmišljenim
dolgom 6000 K in vprašanje, jeli pre-
sega upnikom namenjena škoda 2000
kron, zanimali pa vsa vprašanja gle-
de Janeza in Vida Planinška.

Sodni dvor je oprostil oba Pla-
ninška in obsojil Franc Juršiča na
4 mesece ječe. Državni pravdnik je
prijavil vzklic.

Razne stvari.

* Milijone poneveril. Kelmo-
rajin, 22. febr. Generalni ravnatelj
domen kneza Hatzfeld-Wildenburga
pl. Boot je poneveril več milijonov
ter pobegnil z neko žensko. Njegova
žena je v norišnici.

* Zamorec more. London, 22.
febr. V Tekasasu so v zadnjem času
umorili trideset zamorcev. Zamorsko
prebivalstvo je zelo razburjeno, ker
meni, da izvršuje umore neka reli-
giозна sekta.

* Borza za trgovino z jajci. Bu-
dimpešta, 22. febr. Danes so tu usta-
novili borzo za trgovino z jajci.
Uvedli so nove uzanice za trgovino z
jajci.

* Ciklon. London, 22. febr. Iz
Newyorka poročajo, da je ciklon va-
pravl v Luiziani veliko škodo. Osem
zamorcev je bilo usmrčenih, 50 oseb
je bilo ranjenih.

* Umor na sinovem grobu. Pa-
riz 22. febr. Iz Lille poročajo: Vče-
raj je neki Flamant na grobu svoj-
ga sina zaklal svojo ženo, od katere
se je hotel ločiti. Javil se je sam so-
dišču.

* Roparski napad. Varšava, 22.
febr. V vasi Ravicz pri Varšavi so
reparji udri v hišo posestnika Mlod-
išika in umorili njega, njegovo ženo
in njegovo sedemletno hčerko, nato
so pobegnili. Okoliščine je prišlo
roparje.

* Uničen cirkus. Pančova, 22.
febr. Cirkus Barnabaš se je danes
ponesrečil na Donavi. Cirkus se je
hotel na treh brodovih prepeljati čez
Donavo iz Senlina v Pančovo. Ko je
bil prvi brod v sredi Donave, je za-
del ob velik kos ledu ter se potopil.
Tudi ostala dva brodova sta se po-
topila. Tri osebe so utonile, ostale so se
rešile. Živali in vse orodje se je po-
topilo.

* Papaz prepovedal dvboj. Ri-
m, 22. februarja. Poveljnik pape-
žve straže, grof Pecci, je pozval za-
radi nekega prepira pri igri kneza
Altierja na dvboj, ki naj bi se dan-
es vršil. Sinoči je pa »Osservatore
Romano« priobčil pismo msgr. Maz-
zolinija, v katerem se grofu Pecciju
v papeževem imenu prepoveduje
dvboj, ker bo sicer prišel v nemilost
pri papežu.

Telefonska in brzojavna poročila.

Delegacije.

Dunaj, 23. februarja. Glasom do-
sedanjih dogovorov se bodo sestale
delegacije sredi ali koncem aprila.
Najbrže bodo delegacije, ker so v
zadnji sedaji sklenile samo 4mesečen
provizorij, tudi to pot dovolile samo
kratke provizorij.

Dunaj za Roseggerjev sklad.

Dunaj, 23. februarja. Dunajski
mestni svet je sklenil prispevati k
takozvanemu Roseggerjevemu skla-
du z novim doneskom 10.000 kron.

250letnica pešpolka.

Dunaj, 23. februarja. Pešpolk
št. 24 (Galicija) je slavil snoči svojo
250letnico. Slavnosti se je udeležil
nadvojvoda Peter Ferdinand.

Japonci na Dunaju.

Dunaj, 23. februarja. Cesar je
sprejel v posebni avdienci deputa-
cijo japonskega generalnega štaba,
ki ima namen študirati avstrijske
vojaške razmere.

Stavka mesarskih pomočnikov.

Pizeni, 23. februarja. Tu so za-
čeli danes stavkati mesarski pomoč-
niki.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 23. februarja. Sno-
či se je vršila konferenca Kossutho-
ve stranke in je skoro gotovo, da ta
opusti tehnično obstrukcijo, katero
pa bodo nezadovoljniji in Jusihova
stranka nadaljevali.

Dalmatinske železnice.

Budimpešta, 23. februarja. Med
bančno skupino, ki je prevzela finan-
ciranje dalmatinskih železnic, in
med vlado je prišlo do sporazuma,
glasom katerega bo skrbela vlada za

opremo železniške proge ter bo po-
stavila zavarovalne naprave proti
burji in snežnim zametom, med tem
ko dajo banke za to 2.300.000 K po-
pusta. Vseled tega znaša končna vsa-
ta proračuna 975 milijona kron in
ne 103 milijone. Železnice bodo zi-
dali šest in pol leta.

Socijalistične demonstracije v Bu-
dimpešti.

Budimpešta, 23. februarja. So-
cijalisti sklicujejo za 4. marec veliko
demonstracijsko zborovanje v Bu-
dimpešti v prilog volilne reforme
ter upajo, da se bo demonsracij ade-
ležilo kakih 100.000 oseb. Za ta dan
pripravljajo budimpeštanski socija-
listi tudi generalno stavko.

Železniška nesreča.

Budimpešta, 23. februarja. Na
progi Budimpešta - Dunaj sta tečila
pri postaji Aes dva tovorna vlaka.
En sprevodnik je bil na mestu mrt-
tev, eden težko ranjen.

Dvboj med časnikarji.

Budimpešta, 23. februarja. Ured-
nik Persian je pozval ministerjalne-
ga svetnika Andreica na dvboj, ter
sta bila oba precej težko ranjena. —
Vzrok žurnalistični spori.

Anetija Tripolitanije in italijanski
državni zbor.

Rim, 23. februarja. Listi poročajo,
da je bila vladna predloga o
aneksiji Tripolitanije z dosedaj ne-
zadovoljno enotnostjo v zbornici spre-
jeta. Izmed 31 socijalistov je glaso-
valo za predlogo 25, drugi so bili v
kuluarjih. Izmed 15 republikancev
se je glasovanja udeležilo 12.

Oličje v ognju.

Solon, 23. februarja. Na Olim-
pa gore veliki gozdovi. Zažgali so
grški roparji, da onemogočijo zasle-
dovanje od strani turških čet.

Lakota na Ruskem.

Petrograd, 23. februarja. V
vzhodnih ruskih gubernijah vlada že
dalj časa lakota. Notraje minist-
stvo razglasa, da je izdalo Jo 14. ja-
nuarja že 84 milijonov 400.000 rub-
ljev za od lakote prizadeto prebival-
stvo. Sedaj hoče ustanoviti v vseh
večjih ruskih mestih in inozemstvu
posebne pomožne komiteje.

Rusija in severoameriški židi.

Petrograd, 23. februarja. Nacio-
nalisti so sklicali protestno zborova-
nje proti Severni Ameriki, ki je za-
radi židovskega vprašanja razvelja-
vila staro pogodbo z Rusijo. Na zbor-
ovanju je bila sprejeta resolucija,
ki pozivlja rusko vlado, da naj še
ostrejšje postopa proti ameriškim ži-
dom in jim prepove vsak vstop v Ru-
sijo ter naj ruska vlada zviša carino
na ameriško blago.

Kitajska cesarica - vdova se je ho-
tela zastrupiti.

Petrograd, 23. februarja. Iz Pe-
kinga poročajo, da se je hotela ki-
tajska cesarica - vdova zopet zastrupi-
piti iz žalosti, da je izgubila politič-
no moč.

Bombe v avtomobilih.

Pariz, 23. februarja. Včeraj so
ponovno eksplodirale bombe v avto-
mobilih. Več avtomobilov je bilo
razdejanih, iz drugih so še pravočas-
no odstranili bombe. Kakor znano,
stavkajo šoferji. Vse bombe so bile
popolnoma na enak način izdelane
in policija je mnenja, da so bombe
položili stavkajoči šoferji.

Razmerje med Angleško in Nemčijo.

London, 23. februarja. »Daily Te-
legraph« izve o angleško - nemških
pogajanjih: Ker je imel obisk Halda-
neja v Berlinu tako presenetljivo
dober uspeh, je prišlo v nadaljnjih
razgovorih do interesantne faze. Od-
krito razgovarjanje o dogodkih zad-
njega poletja, je stališče izdatno po-
boljšalo in prijateljsko razmotriva-
nje politike obeh držav je obe vladi
zadovoljilo, tako da je sedanje raz-
merje med obema državama mnogo
bolj prijazno, kakor je bilo že dolgo.
Nemška vlada je sicer še nekoliko v
škripcih, ker podtika del nemškega
časopisja Angleški zahrbtni namene
in ker javno mnenje se ni dovolj po-
dučeno o sporazumu.

Stavka na Angleškem.

London, 23. februarja. Včeraj se
je vršila konferenca načelnikov stav-
kajočih z ministrskim predsednikom
Asquithom, katere so se udeležili tu-
di zastopniki podjetnikov. Konferen-
ca ni prišla do nobenega rezultata.
Odločitev pade šele prihodnji torek,
neposredno dva dni pred napoveda-
nim izbruhom stavke. V parlamen-
tarnih krogih presojajo situacijo
zelo pesimistično. Po celem Angle-
škem se pripravljajo na stavko, ter
so vojaške posadke po mnogih krajih
močno ojačene.

Vlom v pisarno avstrijskega Lloydja.

Benetke, 23. februarja. Včeraj
ponoči so vlomili neznan zločinec v
pisarno avstrijskega Lloydja ter po-
kusili navrtati železno blagajno. —
Najbrže pa so bili pregnani, ker so
odšli brez plena.

Revolta kamenov.

Krema, 23. februarja. V kazni-
nici Stein je izbruhnila revolta kas-

nencev, ter je morala posredovati
ena stotnica 84. pešpolka.

Morilec rodbine Schulzove.

Berolin, 23. februarja. Danes se
je vršil tu lokalni ogled v trgovini
umorne rodbine Schulzove, ter je
bil prisoten tudi morilec Trenkler.
Ko se je komisija vračala, je ljud-
stvo napadlo avtomobil, ter je hotelo
morileca linčati. Le s težavo se je po-
liciji posrečilo morileca ubraniti pred
razjarjeno množico.

Elektrologograf »Ideal«.

Danes v petek, dne 23. februarja: Speci-
alni večer s sledečim sporedom: 1.
Helgoland. (Lep naravni posnetek.) 2.
Schulzeja samoumor. (Jako komi-
čno; ameriška dogodka.) 3. Dolina
Chalvagne. (Naravni posnetek.) 4.
Ljubezen zmagovalka. (Veseloigra v
barvah.) 5. Trust. (Detektivski ro-
man; drama; samo zvečer.) 6. Pief-
ke in levi. (Velekomični film z levi.)
(Pifke oddaja sobo. — Piske in 20
levov v glavni vlogi.) 7. Teta Ana
Marija. (Ameriška veseloigra; vele-
komično.)

Gospodarstvo.

Svarilo pred Espositione
Commerciale v Turinu. Kakor na-
znanja stalna razstavna komisija za
nemško industrijo, sporazumno z
glavnim komisarjem nemškega od-
delka mednarodne industrijske in
obrtne razstave v Turinu 1911, se je
istočasno s to vršila tudi neka po-
stranska razstava dvomilijevga zna-
čaja, ki se nazivlja »Espositione
Commerciale«. Tovrstna podjetja, ki
se redno pojavljajo ob vseh večjih
razstavah, imajo namen, povzročiti
zamenjavo razpečanih »odlikovanj«
brez vsake vrednosti z onimi odliko-
vanji, ki se podeljujejo na oficijalnih
prireditvah. Tipičen primer predrzno-
sti, s katero se taka sleparska odliko-
vanja ponujajo po celem svetu, je
pred kratkim objavila »Union In-
dustrial Uruguay« v Montevideo v
svojem svarilu, naznanjajoč, da se
proti plačilu ponujajo »odlikovanja«
nekega rimskega zakotnega podjet-
ja, in sicer vselej višje vrste, kakor
se je priznalo dotičnim interesentom
svoj čas od razstavnega razsodišča
mednarodne industrijske in obrtne
razstave v Turinu 1911. Pred dotič-
nim podjetjem, katero je nastopalo
kot prireditelj mednarodne razstave
»Espositione Internazionale Agricole,
Industriale, Reclame, Roma, Te-
atro Adriano«, se je svarilo že mese-
ca novembra 1911.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

Kupim: »Naši zapiski«

I. (1902/3) in II. (1903/4) letnik, cela; od III.
(1904/5) letnika 1. in 7. stev. ozir. cel letnik
od IV. (1906) letnika pa 4. stev. in kazalo ozir.
cel letnik. — Tudi »Slov. branik« prve tri
letnike (1908-1910). Pismene ponudbe s ceno
pod šifro »Takoji« na upravo »Slov. Naroda«.

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 23. februarja 1912.

Termin.
Pšenica za april 1912 . . . za 50 kg 11-84
Rž za april 1912 . . . za 50 kg 10-71
Koruz za maj 1912 . . . za 50 kg 8-95
Oves za april 1912 . . . za 50 kg 10-26

Efektiv.
Trdneje.

Meteorološko poročilo.

Velikost	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
22.	2. pop.	740.8	10.9	sl. jvzh.	jasno
9. zv.	745.8	4.9	sl. svzh.		
23.	7. zj.	745.9	-1.7	sl. vzh.	megla

Srednja večerajšnja temperatura 4.9°, norm. 0.5°. Padavina v 24 urah 0.0 mm.

Borzna poročila.

Ljubljanska
»Kreditna banka v Ljubljani«

Radni kurzi dunajske borze 23. februarja 1912.

Stanje	Blagov.
4% mejeva renta . . .	90— 90-20
4 1/2% srebrna renta . . .	93-35 93-55
4% avstr. krona renta . . .	90— 90-20
4% opt. . .	88-85 90-05
4% kranjsko deželno posojilo . . .	92-25 93-25
4% k. o. češke d-ž. banke . . .	92-50 93-50
Srečke in 1.1860 % . . .	
„ 1884 . . .	437— 449—
„ tiske . . .	610— 622—
„ zemeljske I. izdaje . . .	295-50 308-50
„ „ II. . .	269-50 281-50
„ ogrske hipotekne . . .	251-50 257-50
„ dan. komunalne . . .	502— 519—
„ avstr. kreditne . . .	507— 514—
„ ljubljanske . . .	79— 81—
„ avstr. rdeč. križa . . .	66-25 72-25
„ opt. . .	45-50 51-50
„ bazilika . . .	35-15 39-15
„ turške . . .	246-05 249-05
Srečke . . .	
Ljubljanske kreditne banke . . .	474— 476—
Avstr. kreditnega zavoda . . .	655-50 656-50
Dunajske bančne družbe . . .	550— 551—
Južne železnice . . .	108-10 109-10
Državne železnice . . .	731-90 732-90
Alpine-Montian . . .	919-75 920-75
Češke sindikalne družbe . . .	407— 411—
Zivnostenske banke . . .	294— 295-10
Valute . . .	
Cekini . . .	11-37 11-40
Marki . . .	117-52 117-72
Franki . . .	95-45 95-65
Lire . . .	91-30 95—
Rubliji . . .	254-25 255-25

Mesto drugega obvestila.

Tužnega srca naznanjamo vsem
sorodnikom, prijateljem in znancem
prežalostno vest, da je naš preljubi
soprog oziroma oče, brat, stric in
svak, gospod

Alojzij Hiti

g. hr. pošni poduradnik,

včeraj dne 22. t. m. po dolgi mučni
bolezni, previden s tolažili sv. vere,
v starosti 52 let, mirno preminul.
Pogreb nepozabnega rajnika se
vrši jutri v soboto, dne 24. t. m.
popoldne ob pol 5. uri iz deželne
bolnice na pokopališče k Sv. Križu.

Draga ga rajnika priporočamo
v blag spomin!

V LJUBLJANI, 23. febr. 1912.

Katinka Hiti roj. Ribnikar, soproga
729 Albina Hiti, hči.

Išče se stanovanje

s 3-5 sob
za takoj v sredini mesta
event. se zamenja sedanje stanovanje,
obstoječe iz 3 sob kuhinje z večjim.
Povrnitevsem spojenih stroškov mogoča
Informacije daje pisarna »Universal«
:: Ljubljana Sodna ul. št. 4. ::

Mesečna soba

posebno pripravna za letovišcarje
ob periferiji mesta, v povsem mirnem
:: brezprašnem kraju, solčna lega, ::
se odda
mehlovana ali brez oprave
Pojasnili se dobe na vprašanje
pod »periferija« na upravništvo
»Slov. Naroda« 726

Tužnim srcem naznanjamo tem potom vsem sorodnikom, pri-
jateljcem in znancem, da je naša iskreno ljubljena soproga, odnosno
mati, stara mati in tašča, gospa

Marija Jesenko roj. Eržen

danes, dne 22. februarja 1912 ob 1/2. uri popoldne po dolgi, mučni
bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v starosti 64 let
preminila.

Pogreb drage rajnice se bo vršil dne 24. februarja 1912 ob
3 popoldne iz hiše žalosti, Stari trg št. 11, na pokopališču k Sv.
Križu ter se ondi položilo v rodbinsko rakev.

Sv. maše za dušnice se bodo služile v raznih cerkvah.
V Ljubljani, dne 23. februarja 1912

Žalujoči ostali.

V Gradcu!
 Tvornica pohištva in posteljnin,
 ki ima 10 do 15 delavcev, s stroji urejena,
 20 let obstoječa, samo zgradbena prodaja
 doma proti gotovini, in ki je 1911 vrsta
 lastniku 5000 K letnih dohodkov, 6%, obre-
 stovanje in 3000 K čistega dobička. Podjetje
 se odda pridni, strogo rečni osebnosti, ki
 razpolaga čez 30 000 do 40 000 K; sedanjí
 lastnik na željo ostane še naprej udeležen
 Samo resnično in snim, hitro odločenim inte-
 resantom (strokovnega znanja ni treba) dale
 pojasnila gospod **Mario In'vret** v Ljub-
 ljani, Karanova ulica šte. 10. 613

Sveže ribe
 potočne postvri, razpošiljam
 sedaj v postu vsaki čas. Sveže
 ulovljene. Cena: 1 kg K 3-40
 po poštnem povzetju. Manje
 kakor 2 kg se ne odpošilja.
Ivan Krašovec,
 ribič, Stari trg pri Raketu.

Oklic! 725 **Oklic!**
 Proda se iz proste roke v Komendi pri Kamniku
 pritlična hiša šte. 44 z gospodarskimi poslopji,
 ležeča ob cesti, pripravna za vsako obrt. Pogoji zelo ugodni.
 Dražba se vrši v nedeljo, 25. svečana ob 3. popoldne.

Naznanilo! **Naznanilo!**
 P. n.
 Slavnemu občinstvu v mestu kakor tudi na deželi vljudno
 naznanjam, da sem pričel samostojno izvrševati 586
umetno in trg. vrtnarsko obrt
 v Ljubljani, Ambrožev trg 3.
 Priporočam se za vsa v moderno vrtnarsko tehniko spada-
 joča dela, kakor napravo načrtov in v izvrševanje novih parkov,
 vilnih in hišnih vrtov, drevoredov itd. Nadalje prevzamem v ce-
 lotno oskrbovanje tudi vse že obstoječe vrtné naprave
 V blagohotno upoštevanje tega naznanila se vljudno priporoča s odličnim spoštovanjem
Anton Ferant, bivši večletni asistent mestnih nasadov v Ljubljani.

St. 20. 668
Razpis službe.
 Podpisani zdravstveni zastop razpiše s tem
službo sekundarija
 na cesarice Elizabete javni bolnici v Novem mestu z letno plačo
 1800 kron, prosto hrano in prostim stanovanjem v bolnici t. s. s
 1. aprilom t. l.
 Prosilci za to mesto morajo biti doktorji vsega zdravilstva in upravi-
 čeni izvrševati zdravniško prakso v deželah, zastopanih v državnem zboru
 zdravi, samskega stanu in zmizni obeh deželnih jezikov v povoru in pisavi.
 Prošnje je vlagati najpozneje do 15. marca pri vodstvu zgoraj imr-
 novane bolnice

Zastop zdravilstvenega okrožja v Novem mestu
 dne 15. svečana 1912.

Dr. Dralleja :: Malattine kreme za kožo
 Neprekosljivo **Puder** **Milo** Bruselj 1910:
 proti krhki in Turin 1911:
 razpokani **Grand Prix.**
 koži. **Mednarodna**
 Ne mastno. **higienična**
 Čudovitega **razstava**
 učinka na polt **Draždana 1911:**
 in kožo. **Veliko darilo.**
 Glicerinev in strdni gelé. **Podmokli n. l.**
 Pušca K — 70 in 120.
Dralle

Krasna umetniška reprodukcija v več barvah
znamenite Groharjeve slike
Primoža Trubarja
 ustanovitelja slovenske književnosti
 visoka 66 cm in široka 55 cm je najlepši okras vsake slovenske hiše. Ta
 reprodukcija je sploh najlepša in najdovršenejša kar jih imamo Slovenci.
 — Cena s pošto K 3.20. —
 Dobiva se v
NARODNI KNJIGARNI v Ljubljani, Prešernova ul. 7.

Odda se za majev termali ali tabel 3
stara gostilna s koncesijo
 na dobrem glasu, v najbližji okolici
 Ljubljane, na zelo prometnem kraju
 Kje. pove upravništvo »Slov. Naroda«

Izurjen kočijaž
 neoženjen, 728
 se sprejme s 1. marcem t. l.
 pri Filip Zupančiču, Šubičeva ul. 5.
 Odda se takoj pod zelo ugodnimi
 pogoji stara, dobro idoča
majhna trgovina
 s špecerijским blagom 684
 na zelo prometnem kraju v Ljubljani.
 Za prevzetje zadostuje 2000 kron gotovine.
 Poizve se v upravništvu »Slov. Naroda«.

Krepkega učenca
 sprejme 715
Jean Schrey, pekovski mojster
 v Ljubljani, Gradišče št. 5.
 Oženjen trgovec, star 31 let, provzame na
 Spodnjem Štajerskem ali Kranjskem
 v kakem prijaznem kraju v bližini kolodvora
 dobro idočo
trgovino
 katero bi pozneje lahko kupil. Vstopi tudi
 kod vodja podružnice, ker je kot tak že več
 let služboval. Položi se kavcija. Ponudbe se
 prosijo pod šifro »Dobra trgovina« na
 upravništvo »Slovenskega Naroda«. 614

lšče se 697
krito skladišče
 za stavbne potrebščine
 ne predalet od kolodvora v najem.
 Ponudbe pod:
 »Eternit« poste restante, Ljub-
 ljana. — Glavna pošta.

Poblastila
 za
občinske volitve
 po sestavi izvrševalnega od-
 bora nar. napredne stranke
 se dobe
 v Narodni knjigarni v Ljubljani.
 Cena za 100 komadov 4 K.

Umetni in trg. vrtnar
Ivan Bizovičar
 Ljubljana, Kolezijske ul. 16
 1342 izvršuje
 šopke, vence in bukete
 za razne prilike.
 Delo umetniško okusno
 in po solidnih cenah.
 Prodaja cvetlice, raz-
 novrstne sadike cve-
 tlic in zelenjavo.
 Naročila na doželo
 hitro in veselo.

Steklarska trgovina
M. TUSEK, LJUBLJANA
 Stari trg šte. 28 140
 priporoča po najnižjih cenah svojo bogato
 zalogo steklene in porcelanske posode,
 svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in
 okvirjev za podobe. — Prevzetje vseh
 steklarskih del pri cerkvah in stavbah.
 Naisolidnejša in točna postrežba.

Išče se za deželo
m'ad, zvest trgovski pomočnik.
 Nastop dne 15. marca. — Naslov pove upravništvo »Slovenskega Naroda«.

„Prva avstrijska zavarovalnica zoper vlom“ na Dunaju
 zavaruje zoper:
 tatinstvo v dom, tatvino, poverljive osebnosti in požar po najnižjih cenah.
 Priznana najkulantnejša zavarovalnica!
 Akcijski kapital: 1.000.000 K. Garancija Monarhijske zavarovalne družbe 220 milijonov K.
 Dovoljuje iz čistega dobička znatne rodore požarnim dru-
 štvom in v druge občekoristne namene. Vsa pojasnila daje brezplačno:
 podružnica: v Ljubljani Wolfova ulica 6,
 vodja: g. **ALBERT PEČEVNIK** 378
 Istotam sprejmejo se zastopniki!

Vabilo k
rednemu občnemu zboru
 za 24. upravno leto
Posojilnice v Ribnici
 reg. strovane zadruge z omejeno zavezo,
 ki se bo vršil
 v nedeljo, dne 3. marca 1912 ob 2. uri popoldne v posojilničnih pristorih.
DNEVNI RED: 718
 1. Poročilo in odobrenje računa za leto 1911.
 2. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev za leto 1912.
 3. Sličajni predlogi. **Načelstvo.**

Šolske potrebščine
 vseh vrst se dobe po najnižjih cenah v
Narodni knjigarni
 v Prešernovi ulici št. 7.

Angleško skladišče oblek
O. Fernatovič
 Ljubljana, Mestni trg 5
 priporoča svojo popolnoma na novo
 sortirano zalogo spomladanskih oblek
 za gospode in dečke ter oblekice za
 otroke. Velikanska izbira najnovejše
 kontekcije za dame in deklice ter
 :: berolinskih in pariških modelov. ::
 Cene priznane nizke! Cene priznane nizke!